

Алла Опейда: «Хто співає рідною мовою – не здатний ні на підлість, ані на зраду!».

«Я це напропорочила у 1986 році, коли почали з В'ячеславом Судимою співати стрілецькі й повстанські пісні і нас питали – чи не страшно?..»

Ті, хто знає Аллу Опейду (на фото) і її творчість, кажуть, що таких артисток, як вона, дуже мало. Вона – та, хто тримає й плекає власне волинську пісню; та, чий голос чарує й повертає до головного життєвого кореня, який часто губиться в щоденній суєті. На творчому рахунку Алли Олександрівни багато перемог у фестивалях і конкурсах, особіно і в дуєті «Душа Волині» із заслуженим працівником культури України В'ячеславом Судимою; а ще ж є здобутки її вихованців – зразкової вокальної студії «Зернятко» та фольклорного колективу «Вервечка», сольні диски... Вона називає себе артисткою «державною», бо те, що вміє й робить, зміцнює наше українське невидимими нитками

АНКЕТА ЧИТАЧА «ВОЛИНЬ»:

1. Прізвище, ім'я, по батькові, вік, професія (посада)...
Опейда Алла Олександрівна, за фахом – хормейстер, за посадою – директорка культурно-мистецького центру (КМЦ) «Красне» КЗ «Палац культури міста Луцька». А є ще звання – заслужена артистка України.

2. З газетою «Волинь» я... стільки, скільки себе пам'ятаю. У нас завжди була вдома тоді ще «Радянська Волинь». Спочатку купували, потім виписували. Я ще була маленькою, тому найбільше цікавилася рецептами. Чомусь запам'яталися рецепти страв із рибних консервів. (Тепер ті консерви уже дорогі, тож їх можна смакувати без додаткової обробки). Уже в дорослішому віці я шукала новини з Волині, статті про відомих людей, звичайно, і про себе. Дуже цікаві матеріали були покійної Анастасії Філатенко. Статті про свою творчість я, звісно, зберігаю. І до сьогодні «Волинь» – улюблена газета: я читаю її в інтернеті, а мама й далі випишує. Ще й збирає квитанції на розіграші.

Продовження анкети – на с. 12

РЕКЛАМА

ОТРИМУЙ ГРОШІ В ІДЕЯ БАНКУ!

ПЕРЕ-КРЕДИТУВАННЯ

КОШТИ НА КАРТКУ

КРЕДИТ НА ТОВАР

КРЕДИТ ГОТІВКОЮ

РЕАЛІЗОВУЙ СВОЇ ПЛАНИ

м. Луцьк, вул. Конякіна, 30
(ТЦ «Варшавський», 1 поверх)
(050) 388 90 27, (067) 639 13 89
Вартість дзвінків згідно тарифів Вашого оператора. Ліцензія НБУ №96 від 04.11.2011. ДРБ №46 від 22.10.1991. www.ideaabank.ua **ideaBank**

Козак із Малої Глуші вивіз з-під обстрілів по мінному полю 19 поранених побратимів

с. 2

Середа 3 травня 2023 року
№18 (16 813) Ціна 9 грн

Фото із сайту polisia.net.

Газета

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ АртБарикада

Настя Каменських танцювала у Луцьку з 4-місячною волинянкою із родини донеччан

Фото Ірини КРАВЧУК.

Навіть важко сказати, хто тут зірка!

Відома співачка разом з активістами ГО «Сенсоріка» завітала у громадську організацію «Янголята», що опікується дітьми з розладами аутистичного спектру (РАС). Тут НК познайомилася із сім'єю Бондаренків, яку минулої весни війна вигнала з рідного дому на Донбасі

Тепла історія про вчинок зірки – на с. 7

■ Болить!

Фото з архіву родини ТАЛОВИХ.

«Щось у шибку стукнуло, я аж здригнулася, подумала – син вернувся»

Микола Талов (на фото) із Пожарок Луцького району зник безвісти торік 21 травня під час обстрілу у Василівці Донецької області. Напередодні він відсвяткував 43-річчя й пообіцяв великій родині, що невдовзі повернеться. Близькі навіть відправили для нього подарунок, однак отримати його воїн не встиг...

Розповідь про Героя – на с. 3

Мати, яка хотіла продати свою дитину, намагається встановити батьківство

Подробиці дикого випадку – на с. 8

Пульс тижня

«Ласкаво просимо до пекла, клятї окупанти!»

Підрозділ 100-ї Волинської бригади тероборони на Сході України знищив російський танк

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Аеророзвідники Камінь-Каширського батальйону тероборони спільно з аеророзвідниками зведеного батальйону Національної поліції «Захід» вистежили ворожу бронетехніку й оперативнo увійшли у взаємодію з артилеристами. Екіпаж танка, вочевидь, відчувши небезпеку, спробував хитрувати: стишував і пришвидшував хід, намагався сховатися під деревами...

«Наші ж бійці вперто чекали, і щойно він наблизився до визначеної точки, завдали влучного удару! Ласкаво просимо до пекла, клятї окупанти! До речі, це вже не перша одиниця ворожої бронетехніки, знищена нашими бійцями!» – йдеться на фейсбук-сторінці 100-ї Волинської бригади ТРО. ■

Волинянин несподівано зателефонував додому із полону

Нашому воїну дали поговорити з рідними. На Волині це перший такий випадок, в Україні – другий

Олена КАЛЕНЮК

Один із наших земляків-військових подзвонив сім'ї по відеозв'язку і повідомив, що він в полоні у росіян. Досі рідні не знали, що з ним, оскільки він зник безвісти. Лише надіялися. Про це газеті «Волинь» розповіла регіональна координаторка уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, Раїса Клименко. Вона уточнила, що це другий випадок в Україні, коли телефонують з росії. На її думку, це означає, що військовим у полоні почали надавати можливість зв'язатися з рідними – подібнo до того, як це буває у полонених росіян. Зокрема, таке відбувається і під час ефірів журналіста Володимира Золкіна. ■

Залишили пістолет... на дитячому майданчику

Зброю знайшли на проспекті Молоді у Луцьку

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

27 квітня, близько 17-ї години, на лінію «102» надійшов виклик: «Залишили пістолет на дитячому майданчику та пішли у невідомому напрямку». Жінка, яка телефонувала в поліцію, розповіла, що небезпечний предмет поклали два незнайомці. Патрульні, які негайно прибули за вказаною адресою, на місці події і справді виявили зброю. Правоохоронці нині з'ясовують, кому вона належала і чому її забули. ■

У Ковелі поки що не забирають землі в упц мп

Проект рішення мали розглянути 27 квітня на пленарному засіданні 34-ї сесії міської ради

Олена КУЧМА

Голова депутатської фракції ВО «Свобода» Валерій Черняков подав звернення до міського голови Ігоря Чайки з проханням скликати позачергову сесію і розглянути питання припинення права постійного користування земельними ділянками московською церквою.

Позачергово депутати не збиралися. Однак підготовлений проект рішення розглянули на засіданнях постійних комісій.

Під час чергової сесії документ ухвалили із суттєвими змінами. За пропозицією заступника міського голови Тараса Яковлева, обранці вирішили перш ніж заборонити московським церквам користуватися ділянками, провести їхню інвентаризацію та перевірку. ■

Герої нашого часу

Юрій Приступа (крайній зліва) і його побратими. Довгождана зустріч бійця з дружиною.

Козак із Малої Глуші вивіз з-під обстрілів по мінному полю 19 поранених побратимів

Водій-механік евакуаційного відділення взводу технічного забезпечення 65-ї ОМБр Юрій Приступа нині тримає оборону України на Запорізькому напрямку

Леся МІНІБАЄВА, polissia.net

Уродженець Любешівщини успішно опанував управління натівським тягачем-транспортером YPR і відповідає за евакуацію техніки та поранених бійців із поля бою. За сумлінне виконання бойових завдань нещодавно воїна нагородили тижневим

«Кожен метр на зворотному шляху здавався вічністю, адже будь-якої миті у нас міг влучити ворожий снаряд.»

відпочинком у санаторії та у колі рідних.

Того дня, розповідає солдат, його екіпаж був прикомандирований до іншого батальйону і мав підтримати побратимів після сигналу про допомогу. Вже вкотре, подумки прощаючись із жит-

тям, Юрій вирушив рятувати бійців. Як згодом з'ясувалося, маршрут пролягав через заміноване поле.

«Нам передали по рації, що потрібно забрати кілька одиниць підбитої техніки, – ділиться ще зовсім свіжими емоціями військовослужбовець. – У складі екіпажу незмінно перебував мій командир, який завжди пліч-о-пліч із нами. Вийшло так, що уражені вогнем противника бронемашини чекали нас далеко біля позицій ворога. Перед нами виднілися окопи російських солдатів.

Стало зрозуміло, що все кругом заміновано. Щоб відбуксирувати бодай один танк,

Резонанс

Не були на фронті, а мільйон отримали

Працівники ДБР викрили протиправну схему фіктивної виплати «бойових» доплат військовим із Рівненщини

Оксана СКРИПАЛЬ

Схема діяла 9 місяців, а заподіяні державі збитки становлять щонайменше 1 млн грн. З початку повномасштабної війни керівництво батальйону систематично преміювало підлеглих, які перебувають у зоні проведення бойових дій. Проте принаймні двоє військових щомісячно одержували

виплати 30–100 тисяч гривень, не покидаючи Рівненщини, зокрема донька та колишня дружина заступника командира частини, які зараз є військовослужбовцями цього підрозділу.

20 квітня 2023 року працівники ДБР провели обшуки на території частини та за місцем проживання військових, які одержували доплати незаконно. Виявлено та вилучено бухгалтерську документацію, кадрові документи, банківські картки, мобільні телефони тощо.

Крім того, правоохоронці перевірять законність доплат іншим військовим цієї частини. За результатами буде прийня-

те рішення щодо повідомлення певним особам про підозри. Попередня кваліфікація правопорушення: недбале ставлення до військової служби, вчинене в умовах воєнного стану (ч. 4 ст. 425 КК України).

Зловмисникам може загрожувати до 8 років позбавлення волі. Також за рішенням суду вони мають відшкодувати державі протиправно виплачені кошти.

Процесуальне керівництво здійснює Рівненська спеціалізована прокуратура у сфері оборони Західного регіону. ■

На згарищі дерев'яної хати знайшли вцілілу ікону. У селі Хиночі Вараського району пожежа знищила житловий будинок розміром 10х4,5 м та 20 кубометрів дров. На фото, оприлюднених ДСНС Рівненської області, видно, що вогонь майже не пошкодив лику ікони.

У нашій школі діти здобувають повну загальну, середню освіту, розвивають свої вміння і навички, беруть активну участь у шкільних, міських, обласних конкурсах художньої самодіяльності та учнівської творчості.

У школі створені дуже хороші умови для навчання і проживання дітей, функціонує укриття. Навчанням та вихованням діток займаються досвідчені дефектологи – сурдопедагоги та логопеди.

Не позбавляйте дітей з порушеннями слуху та порушеннями розвитку шансу скористатися якісними освітніми, корекційно-реабілітаційними послугами єдиної в області школи, де працюють висококваліфіковані спеціалісти в галузі дефектології.

Запрошуємо вас на день відкритих дверей
11 травня 2023 року об 11-й годині.
Наша адреса:
44700, м. Володимир, вул. Луцька, 146-Г.
Телефони: (03342) 2-79-86, 2-75-50, 097 97 69 481.

Запрошуємо на навчання дітей з порушеннями слуху, складними порушеннями розвитку до 1 класу на 2023-2024 н.р.

Дирекція Володимир-Волинської спеціальної школи Волинської обласної ради запрошує на навчання дітей з порушеннями слуху, дітей зі складними порушеннями розвитку (розладами аутичного спектру, синдромом Дауна).

■ **Болить!**

«Щось у шибку стукнуло, я аж здригнулася, подумала – син вернувся»

Микола не виходить на зв'язок з мамою і дружиною вже майже рік.

Микола Талов із Пожарок Луцького району зник безвісти торік 21 травня під час обстрілу у Василівці Донецької області. Напередодні він відсвяткував 43-річчя й пообіцяв великій родині, що невдовзі повернеться. Близькі навіть відправили для нього подарунків, однак отримати його воїн не встиг...

Ірина КРАВЧУК

*Я до Бога молюся і вдень і вночі
Сильно і щиро благаю: «Ти мені все
прости і його поверни...»*

Щірядки мама Героя Людмила Антонюк написала через пів року після зникнення сина. Каже, одного вечора почула стукіт у шибку й подумала, що Микола повернувся: піднялася з ліжка, вибігла, але ні... то був лиш птах.

– Я вірю, що він прийде додому, може, зараз десь у полоні... Хочу знати хоча б щось. Не сплю ночами... Щоб відпустити біль, почала писати вірші, – каже жінка.

Микола Талов став на захист Батьківщини ще у 2016-му. Прослужив півтора року в зоні АТО у 128-й окремій гірсько-штурмовій бригаді, а коли закінчився контракт, повернувся додому.

– Він тоді часто телефонував, але зв'язок був поганим. Знайшла у нашо-

му дворі таке місце, де його було добре чути. Як тільки дзвонив, бігла туди. Так ту місцину вишуквала, що жодна травинка не пробивалася. Але тепер заростає... – ледь стримуючи сльози, розповідає мама Героя.

«**Бабусю, не плакай, тато плиде, я його клепко люблю.**»

За словами пані Людмили, коли син повернувся додому, всі сім'єю вмовляли його не підписувати наступний контракт. Утім, боєць наполягав: мовляв, не може покинути побратимів. Зробити перерву у військовій службі змусила любов. Одружився з коханою Нелею, пара чекала на донечку. Микола став люблячим батьком для трьох дітей дружини від попереднього шлюбу.

– Вони багато мріяли. Почали робити ремонт, посадили садок. Планували збудувати парник, хлів, вирощувати малину і виноград, – поділилася спогадами пані Людмила.

Коли почалося повномасштабне вторгнення, Микола Талов знову став на захист України. 8 березня 2022 року йому прийшла повістка, і він, не вагаючись, почав збиратися на війну.

– Я запам'ятала цей день назавжди. Страшно було думати, що можу втра-

Улянка любила, коли тато називав її зайчиком.

тити сина. Він пішов у 14-ту бригаду. Згодом його кинули на передову. Микола дуже часто дзвонив. Йому побратими казали: «Хто ж там за тебе молиться, що навіть осколочком не зачепило?». Зник 21 травня. Коли востаннє телефонував, просив, щоб дбали про дітей, може, щось відчував, – пригадала жінка.

Нині наймолодший донецький Герой, Уляні, два з половиною роки. Дівчинка рано почала говорити, часто запитує родичів про батька, пригадує, якими пестливими словами її називав.

– Каже: «Бабусю, не плакай, тато плиде, я його клепко люблю». Шкода, що син не чує, як вона навчилася співати. Гімн України вивчила повністю... – розповіла пані Людмила.

За день перед зникненням Микола відзначив свій 43-й день народження. Його дружина пані Неля каже, що ще 20 травня надіслала йому в подарунок новий мобільний телефон, але, на жаль, він його так і не отримав.

– Його побратим розповів, що 10 травня вони були в Ізюмі, відступали через річку й він намочив два свої смартфони. Я купила йому новий, відправила, а невдовзі мені повідомили, що Микола зник безвісти, – каже пані Неля.

Нині жінка постійно слідкує за списками полонених. Щоранку переглядає їх і вірить, що побачить там своє прізвище, але поки що жодних новин немає.

– Намагалася шукати чоловіка навіть за допомогою фейсбуку, але мені стали дзвонити окупанти і представляти ним. Довели мене до сліз, спитала: «Якщо це ти, то як наших дітей звати?». А далі чула просто мати... Я вірю, що він живий. Свекруха здавала ДНК-тест, серед загиблих його нема. З ним разом зникли ще п'ятеро побратимів. Може, він пам'ять втратив і десь у полоні зараз... Легше про це думати, ніж про смерть, – витирає болючі сльози Неля Талова. ■

■ **Стихія**

Депутати Любешівської селищної ради під час сесії, яка відбулася минулого тижня, ухвалили звернення до Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів, Державного агентства водних ресурсів, народного депутата України Ірини Констанкевич, Волинської обласної військової адміністрації щодо недопущення катастрофічних наслідків, спричинених повеневою ситуацією

Марина ЛУГОВА

На території Любешівської громади внаслідок негативних погодних умов та високого рівня ґрунтових вод виникла складна повенева ситуація.

На сайті селищної ради повідомляється, що у зв'язку з аварійним станом осушувальних систем, внаслідок недостатнього фінансування на оплату енергоносіїв Любешівська експлуатаційна дільниця змушена припинити відкачування води польдерними насосними станціями. 21 березня цього року з місцевого бюджету було виділено субвенцію для Регіонального

«Любешівська експлуатаційна дільниця змушена припинити відкачування води»

Фото ілюстративне із сайту Любешівської громади.

Нинішньої весни в багатьох селах не обійтися без човна.

офісу водних ресурсів у Волинській області в сумі 300 тисяч гривень для погашення заборгованості за електроенергію. Проте цих коштів виявилось недостатньо, тож ситуація загалом не змінилася. Тому депутати просять не-

відкладно вирішити питання щодо фінансування робіт з відкачування надлишкових вод (оплата енергоносіїв) для належного виконання покладених завдань Регіональним офісом водних ресурсів у Волинській області. ■

Погляд

**Єпископ Євстратій (Зоря),
речник Священного
Синоду ПЦУ**

Кураєв як «маленький Філарет»

Гундяєв остаточно «позбавив сану» протодіякона Кураєва. Російська імперія зла пожуvalа та виплюнула одного зі своїх пропагандистів (не забули ще його «покатушки» Кримом разом із «путінськими байкерами» та концерт російських рокерів на Хрещатику з нагоди 1020-ліття Хрещення Руси?) Як завжди ця недоімперія робить. Нищить тих, хто її буде, коли вони стають непотрібними

Гундяєв «позбавив сану» Кураєва – свого пропагандиста і союзника протягом багатьох років, для якого не знайшлося місця в новій конфігурації системи влади. Башня кремля, з якою дружить Кураєв (а що він має впливових друзів у російській владі – я не маю сумніву), виявилася менш зубастою.

Хоча це – тимчасово. Кураєв переживе падіння путінської диктатури. І стане ще членом похоронної команди гундяєвського спадку. А нинішнє рішення про «позбавлення сану» для нього буде як доказ «боротьби з системою» та індульгенція за діяльну участь у побудові цієї системи.

Чомусь думаю, що в підсумку отця Андрія урочисто «відновлять у сані» – так само показово, як «позбавили». Так нова, післягундяєвська, команда буде «очищати РПЦ від путінського режиму».

Але насправді допис не про це. А про МПВУ (УПЦ).

Бо всю впертість митрополита Онуфрія та інших у триманні за юрисдикцію москви можна пояснити саме через справу Кураєва.

Онуфрій та інші архієреї реально бояться, що Гундяєв і їх «позбавить сану». І тоді авторитет їхній у середовищі прихильників миттєво розвіється. Шикарна карета «канонічності» вміє перетворитися на гарбуз «безблагодатності».

Вони не бояться суспільного обурення. Вони не бояться обшуків СБУ і навіть «закону про заборону». Вони бояться Гундяєва і його «магії позбавлення сану», яку свого часу успішно було застосовано проти митрополита Філарета.

Також питання до всіх публічних прихильників та захисників «УПЦ – неМП»: а тепер для вас отець Андрій є протодіякон чи мирянин? Візьмете його співслужити? Чи визнаєте його «позбавленим сану»?

Якщо визнаєте – то це ще один доказ вашої реальної залежності від МП.

А якщо не визнаєте – то поясніть, чому коли митрополит Філарет у 1992 році не визнав такі самі беззаконні рішення щодо себе з боку РПЦ, то «ета друге»? ■

Андрій Кураєв – священнослужитель російської православної церкви, який живе за кордоном і відкрито критикує патріарха кіріла та його оточення через війну в Україні.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

**Костянтин КІРІК – боєць із міста Луцька;
Олександр ГНАТЮК – боєць із міста Луцька;
Микола МАРГАСЮК – боєць із міста Луцька;
Гайк ХАЧАТРЯН – боєць із села Мирків, що на Горохівщині;
Олег ДАВІДЮК – боєць із села Старі Червища Камінь-Каширського району;
Олександр БОБИЦЬКИЙ – боєць із села Дорогиничі, що на Локачинщині;
Олексій ПРИЙМАЧУК – боєць із села Поступель, що на Ратнівщині;
Володимир ХАРКОВЕЦЬ – боєць із селища Ратне;
Сергій ЖУК – боєць із міста Ковеля;
Володимир СЕМЕНЮК – боєць із міста Ковеля.**

■ Прямая мова

«Коли розкажете, що в паспорті ви Кірілл з двома «л», то спробуйте записатися на російі Дариною чи Миколою»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Михайло НЕПРАН, перший віцепрезидент торгово-промислової палати, про те, кому мають дякувати українські пенсіонери та бюджетники: «Мінфін України повідомив, що США надали грант (пожертва, яку не треба повертати. – Ред.) 1,2 млрд доларів на забезпечення виплат бюджету соціальної та гуманітарної сфери. Пояснюю, як любив говорити третій Президент України, щоб зрозумів «маленький українець»: пенсії в травні, зарплати вчителям, лікарям, культпрацівникам, іншим бюджетникам оплатять американські платники податків, безкорисливо, без повернення, просто так – як підтримка в нашій війні з агресором. Це все, що потрібно знати середньостатистичній бабусі-пенсіонерці, яка слухає і ведеться на російську завуальовану пропаганду».

Ян ВАЛЕТОВ, письменник, про те, як у майбутньому жити поруч із країною-терористом, яка будь-якої миті може повторити такий обстріл, як нещодавно в Умані, де загинуло 23 людини, в тому числі 6 дітей: «Потрібно закривати небо. Потрібно створювати зброю помсти. Треба зробити так, щоб у відповідь на багатоповерхівку в Умані палали аеродромні склади та їхні літаки. Щоб не лише жителі України не спали від тривоги, але не спалося й мешканцям «наймиролюбнішої» країни у світі. Немає іншого виходу».

Віктор АНДРУСІВ, політолог, про обстріл росіянами багатоквартирного будинку в Умані: «Цілий день думаю: куди він стріляв? Ну от куди? Що там у тій Умані? Військ немає, тому що це логістично тупо їх тримати. Заводів якихось немає. Ну от куди? Раніше хоч якось логіка існувала – типу енергетика. А це просто якась дурниця. І тут я згадав про безпілотники, які впали під московію. Пересрав пуйло. За-нервував. Узів і обстріляв цивільних. І що це для нього міняє? Безпілотники вже долітають до москви. І ти, суко, за все відповіси».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, вважає, що дерусифікація в Україні має бути повною: «Коли розкажете, що в паспорті ви Кірілл з двома «л», то спробуйте зареєструватися на російі Дариною чи Миколою. В кращому випадку скажуть не вимахуватися і записатися «человеческім» ім'ям Дарья, в гіршому – здадуть у ФСБ, і ви сидете. Тобто в них такої проблеми немає взагалі, бо все українське під повною заборонаю. Як би це не було спокусливо, війни на виживання не виграють у білих рукавичках. Якщо ми будемо думати, що московське толерувати, а що – ні, поки вони тотально нищать усе українське, ми приречені. Наші ж внуки, виховані на російських ютюбах, підпишуть чергову Переяславську раду, і всі, хто вже ліг і хто ще ляже, ляжуть марно».

Дмитро КУЛЕБА, міністр закордонних справ, закликає не сприймати український контрнаступ як вирішальну битву: «Контрнаступ не слід вважати вирішальною битвою. Вирішальна битва – та, яка приведе до повного звільнення українських територій. Цей висновок можна буде зробити наприкінці, а не на початку битви... Якщо знадобиться один контрнаступ – буде один, якщо потрібно два або більше – буде так. Це не той конфлікт, який можна буде заморозити».

Сергій ЧЕРЕВАТИЙ, представник Східного угруповання військ ЗСУ, пояснив, за рахунок чого наша артилерія досягла паритету з ворожою у Бахмуті: «Ми перебуваємо, грубо кажучи, на артилерійській дієті... Наші артилеристи та ракетники звикли до цього, тому вони максимально точно зв'язують цілі з даними безпілотників та намагаються їх вражати. І, по суті, досягають паритету тим, що якісно вражають цілі».

Віктор БОБИРЕНКО, політолог, про те, чому для президента США Джо Байдена важлива Перемога України: «Джо Байден офіційно повідомив, що планує висунути свою кандидатуру від Демократичної партії на виборах президента США у 2024 році. Наймогутнішою перевагою (над конкурентами. – Ред.) Байдена може стати Перемога України над росією. Це ідеологічне протистояння. Це цивілізаційне протистояння. Це зоряні війни. І для Байдена важливо, щоб Україна перемогла. Тим більше, що таку Перемогу він може покласти й у свою особисту скарбничку».

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, політолог, про те, чому не можна вірити «хорошим росіянам», які виступають проти путіна: «Хороші росіяни» категорично проти планів і прагнень України та союзників демонтувати росію як таку. І негайно проголосять нас ворогами, шойно путіна не стане і світ візьметься за рф. Ми зобов'язані це чітко усвідомити: росія як джерело агресії не закінчиться зі зникненням (у будь-який спосіб) путіна. Ні Навальний, ні Ходорковський, ні вся теперішня «еліта в екзилі» по Європах та Еміратах не погодяться на владу в сильно урізаній, не імперській росії. І готові криваво боротися за імперію». ■

■ Політика

В інтерв'ю польському виданню Петро Порошенко наголосив, що є лише один сценарій завершення війни, яку розв'язала росія, – Перемога України та демократичного світу.

5 факторів, необхідних для Перемоги

Їх озвучив п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко в інтерв'ю авторитетному польському виданню «Жечпосполіта» (Rzeczpospolita)

Ольга СОКОЛОВА

Порошенко зазначив, що для прискорення Перемоги України необхідні п'ять ключових факторів. «Це мій план Перемоги для України та Європи.

Перше: зброя. Нам не вистачає зброї, насамперед боеприпасів, винищувачів, артилерії та ракет великої дальності, тому що це абсолютно новий вид війни.

Друге: санкції. Дієві санкції обрізають експортні можливості росії, що може змусити путіна піти на переговори після виведення військ.

Третє: справедливості. путін має постати перед судом у Гаазі.

Четверте: економічна підтримка, яка допоможе нам вижити. Я не про реконструкцію, на це буде час, а про фінансову підтримку.

І п'яте: повноправне членство України в ЄС і НАТО. Якщо ми зможемо скоординувати ці п'ять кроків, ми зможемо досягти Перемоги за дуже короткий час», – переконаний Петро Порошенко.

На запитання, чи готова українська нація припинити вогонь через «втому Заходу від війни», Порошенко сказав:

«Припинення вогню – це можливість для путіна. Це означає, що путін може знову зібрати війська, гроші, озброєння і наступати.

«Однозначно ні, тому що припинення вогню – це можливість для путіна. Це означає, що путін може знову зібрати війська, гроші, озброєння і наступати. І якою буде його наступна мета? Ніхто не знає. Можливо Польща, можливо країни Балтії, можливо подальший наступ на Україну».

«Агресор має бути покараний, іншого виходу немає. Для тих, хто говорить про компроміс із росією, у мене проста відповідь: путін хоче нас убити, він виконавець геноциду, він організував Бучу, Ірпінь, Маріуполь

і призвів до загибелі десятків, якщо не сотень тисяч невинних людей. Він хоче нас вбити, а ми хочемо жити, українці хочуть жити у своїй країні. Як знайти компроміс у такій ситуації? У жодному разі», – наголосив Петро Порошенко.

«Коли ті, хто говорить про компроміс, кажуть «набридла Україна», «втомилися» – поду-

■ Резонанс

«Екскерівник СБУ казав, що упц мп – не російська церква»

Після звільнення Івана Баканова з посади голови Служби безпеки України ця структура активніше взялася за шпигунів із російської православної церкви, яку у нас називають упц мп

Василь КІТ

Як відомо, Україні вдалось обміняти деяких «батьшок» московського патріархату на наших полонених. Генерал-майор запасу Служби безпеки України Віктор Ягун заявляв, що росія активно використовувала цю церкву для розвідувально-підривної діяльності на території інших країн. Народний депутат України і секретар парламент-

ського Комітету з питань національної безпеки, оборони та розвідки Роман Костенко в інтерв'ю Radio NV пояснив, чому раніше українська спецслужба ігнорувала цей факт: «Я пам'ятаю, як Баканов (колишній голова Служби безпеки України. – Ред.) приходив до нас на Комітет і казав: «упц мп – це не російська церква. І давайте взагалі про це мовчати». І він був парафіянином цієї церкви, тому зрозуміло, чому СБУ не працювало по цьому об'єкту».

Нагадаємо, що Володимир Зеленський усунув Баканова, який до призначення на цю посаду працював юристом «95 кварталу», від виконання обов'язків 17 липня 2022 року. Президент пояснив, що ухвалив рішення через велику

кількість кримінальних проваджень про держзраду та колабораціонізм серед співробітників правоохоронних органів. В указі про звільнення Баканова вказано, що його усунули від виконання обов'язків відповідно до ст. 47 Дисциплінарного статуту ЗСУ – тобто, за «невиконання (неналежне виконання) службових обов'язків, що спричинило людські жертви чи інші тяжкі наслідки або створило загрозу настання таких наслідків».

Так часто буває, коли на важливі посади призначаються люди за принципом особистої відданості – як у цьому випадку, а не професіоналізму. І розплачуватися за такі рішення доводиться людськими життями... ■

29 квітня внаслідок вибухів на нафтобазі у тимчасово окупованому Севастополі було знищено 10 резервуарів із нафтопродуктами місткістю 40 тис. тонн, які призначалися для чорноморського флоту рф. Після «бавовни» родини військових почали евакуюватися з півострова. Утворилися затори на Кримському мосту. Ширяться панічні чутки про нездатність російської протиповітряної оборони гарантувати безпеку власних стратегічних об'єктів.

Зараз проти українських військ ворог загалом використовує близько 369 000 осіб особового складу та близько 5 900 одиниць важкого озброєння.

■ Економіка

«Тваринництво нас рятує. А ми підтримуємо ЗСУ»

6 автомобілів, дрони, мавіки, старлінки, акумулятори, тепловізори, планшети, продовольство – далеко не повний перелік того, що пожертвувало для наших бійців фермерське господарство «Перлина Турії» Ковельського району

Алла ЛІСОВА

ВІД М'ЯСА – ДО ДЖИПІВ

Зараз у них два основні напрямки діяльності – господарський і волонтерський. Останнім часом навіть перевагу надавали другому. Загалом, каже директор сільгосппідприємства, депутат обласної ради Володимир Яренчук, їхня допомога ЗСУ обчислюється вже мільйонами гривень.

– Облік ведемо лише для себе, – зазначив. – Бо вважаю, що нема перед ким хвалитися якимись цифрами. Та й, зрештою, у перші дні повномасштабної війни, коли всі були в паніці, розгублені й шоковані, ні з чим не рахувалися. Час вимагав швидких рішень. Тому точних даних назвати не можемо.

Ремонт військової техніки, допомога пальним, одягом, засобами зв'язку для солдатів, харчами, забезпечення внутрішньо переміщених осіб усім, що необхідне для нормального життя, – це вирішували в лічені години. Багато м'яса доставляли підприємцю Валентину Грищуку, який оперативно й безвідмовно виготовляв продукцію для фронту й для біженців. А ще видавали зерно, гречку, борошно, цукор...

Дбали й про житло для тих, хто змушений був залишити рідний дім і втікати від війни. Потужна меценатська діяльність не обмежувалася лише матеріальною допомогою для фронту й переселенців. Не обійшли увагою місцевих мешканців, які опинилися за межею бідності. Тобто, важко навіть підрахувати, скільки за рік пакетів із продовольством пішло тим, хто у скруті.

40 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА ВІД КОРОВИ – ЦЕ РЕАЛЬНО

Слухала керівника потужного господарства, щире, безкорисливе людину, як характеризують Володимира Арсентійовича земляки, й не переставала дивуватися, як у такій непростій ситуації господарство тримається на плаву.

– Цього року складно, як ніколи. Найголовніші причини – це падіння цін на зерно, відсутність будь-яких дотацій, високі ставки банківських кредитів, зменшення ринків збуту і погодні умови.

Фактично з жовтня минулого року й до квітня нинішнього не вщухають дощі – такого й старожили не пам'ятають. Поля стоять у воді, через що зірвалася весняна посівна – пшениці, ячменю, вівса. Не змогли також підживити, обробити гербіцидами посіви. Ціни на зерно, якого в господарстві посіяно найбільше, впали до рекордно низької позначки – 500 грн за центнер. Ставку робимо на кукурудзу і соняшник, які вирощуємо і на продовольство, і на корми. Надіємося, що як і раніше, реалізуємо фірмі «Оліяр» і за кордон, у Польщу. Виручає рідко, на який завжди є ціна й попит. Планували додати ще земель, і є що почувати, але знову ж такі – це не на часі. Кредит можна взяти лише під 9 відсотків і не нижче, а ще недавно ставки були 0–3 відсотки.

– Чи все так безнадійно? – запитує після почутої тривожної інформації.

– Ви що? – голову сільгосппідприємства підтримує його права рука, головний бухгалтер Анна Саук. – Ми не здаємося. У структурі господарювання більшу ставку також починаємо робити на тваринництво. І воно – м'ясо й молоко – нас виручає. У фермерському господарстві, як і раніше, налічується майже 3 тисячі поголів'я, з яких 1200 корів. Реалізували вибраківаних бичків і корів за пристойною ціною. Ми навіть нетелей продали на експорт.

Виручає молоко, якого надоюємо в середньому по 39–40 кг від корови. Щоб зрозуміти, чи це багато, то для порівняння скажу, що в більшості господарств цей показник становить від 13 до 25 кг.

Володимир Яренчук додає, що для високих надоїв мають бути витримані три основні показники. Це – генетика, збалансований раціон і чисте повітря. З першим вирішили ще кілька років тому, закупивши нетелей у Данії, Польщі та Німеччині. З питаннями годівлі доводиться звертатися до фахівців. Велике значення має кормозмішувач, який, до речі, тут придбали за 230 тисяч євро, на ньому автоматично подаються у правильному співвідношенні корми. Також тварини мають утримуватися у високому приміщенні з хорошою вентиляцією.

Тил повинен бути міцним

Приємно вразило те, що попри все в «Перлині Турії» намагаються рухатися вперед. Ще до повномасштабної війни у голови виник задум реконструювати ферму в селі Селець, збудовану у 2007 році. Тоді вона з доїльним залом задовольняла потреби господарства, але тепер життя диктує нові вимоги.

– Війна трохи призупинила процес будівництва, – розповів Володимир Яренчук, – та від ідеї своєї не відмовилися. Буде нове надсучасне устаткування американського виробництва (так звана карусель), аналогів якому немає не лише на Волині, а й в Україні. І дасть змогу на 30 відсотків збільшити кількість корів. Нетелі вже готові.

Володимир Яренчук упевнений, що придбаний ними і переданий військовому для 100-ї бригади ТРО Mavic3 бодай на крок наблизить нашу Перемогу.

Буде нове надсучасне устаткування американського виробництва (так звана карусель), аналогів якому немає не лише на Волині, а й в Україні. І дасть змогу на 30 відсотків збільшити кількість корів.

Онучка директора «Перлини Турії» Маріянка не втомлюється випікати смаколики для воїнів ЗСУ.

– Це буде справді «топ», – підтримує шефа пані Анна. – Висока якість, бездоганна чистота й відмінна продуктивність.

У цьому господарстві шукають шляхи виходу зі скрути. І їх знаходять. Кажуть, що рослинництво підкріплюється тваринництвом. В їхній зоні торф'яно-пісочний ґрунт, він потребує органіки. Бо яка без цього буде врожайність? Тут вирощують також картоплю, гречку й багато іншого для своїх потреб. Адже звикли дбати про людей як у мирний, так і у воєнний час.

28 своїх мобілізованих працівників, двоє з яких, на жаль, загинули, забезпечили всім необхідним. І зараз тримають на контролі потреби тих військових частин, у яких вони служать.

Мої співрозмовники не стримуються і розповідають про найбільш наболіле. Вони готові підтримувати й підтримують армію, але просять залишити на роботі їхніх фахівців – агрономів, зоотехніків, ветеринарів, без яких господарство не може повноцінно функціонувати. А то часто виходить так: повістки отримують ті, хто офіційно працює. А хто отримує зарплату в конвертах, а то й «відпочиває» по барах, тих не бачать...

Володимир Арсентійович по-іменно знає усіх земляків, які не повернулися з поля бою. З великою теплотою розповідає про турійчанина Юрія Пушкарського, який зник безвісти біля села Бахмутське на Донбасі. Він був чесним, мужнім воїном, під час бою отримав поранення (мав 25 осколків у тілі). Лікувався, міг і не повертатися на фронт...

І вже зі слюзами на очах показує фото, на якому його 10-річна внучка Маріянка випікає печиво. Вона сама готує щоразу по кілька ящиків цієї смакоти солдатам.

– Як можна зупинитися? За нами – діти, онуки, правнуки. За нами – вся Україна. Всі працюємо заради однієї мети: «Все для захисників, все – для Перемоги». ■

Погляд

Василь УЛИЦЬКИЙ,
редактор відділу політики
газети «Волинь»

Це нормально. Як на церкву щомісяця «здавати»

На дачі батьків дружини біля багатостраждального Макарова під Києвом «похазяйнували» росіяни під час окупації (будете сміятись, але пральну машинку, як у них годиться, витягли з хати, але далеко не віднесли – впала в погріб, у якому й застрягла), трьох сусідів убили. У цьому районі – багато руйнувань та інших слідів війни

Але люди, мов мурахи, намагаються повернути колишню красу довікілью і зробити ще краще. Попри війну, прагнення зробити Україну ще чистішою, охайнішою бачу в багатьох. Сам по собі помічаю, що дратуюсь від викинутого будь-де сміття, на що раніше міг не звернути уваги.

Після рашистської навали нам доведеться ще довго видраювати Україну від тих орків. Але хочеться, щоб ми навчилися не тільки вищипувати навколо хати, а й дбати про все довкілля, про всю українську землю. Бо, погодьтесь, стихійні сміттєзвалища навколо наших сіл на тлі затишних обійсть дуже різьнуть око. Наші громади рано чи пізно навчаться бути не тільки чистими, а й екологічними. Українці, які виїхали до Австрії, розповідають, що там навіть у найвіддаленіших селах сортують сміття. І платять за його вивезення. А шматок зіпсутого м'яса, аби не розводити інфекції, загортають в упаковку і ховають у холодильник, де воно може чекати кілька днів, коли приїде транспорт для вивезення органічних відходів.

Не знаю, коли у нас до такого дійде, але зараз проблемою є просто вивезти сміття у призначене для цього місце, а не викинути десь у рів при дорозі, як це часто буває. Кажуть, що навіть в одному з чотирьох теперішніх волинських райцентрів – Камені-Каширському – більшість жителів не мають угод на вивезення відходів.

От коли навчимося правильної утилізації сміття, усвідомимо, що його сортування і плата за вивіз – це нормально, – як на церкву щомісяця «здавати», – тоді зможемо сказати: ми по-справжньому почистили Україну від орків. Бо поміняли свою свідомість. ■

Дякуємо за розуміння і допомогу

Парафіяни храму Святих Бориса і Гліба села Шклинь разом із настоятелем протоієреєм Михайлом Стрільчуком адресують найтепліші слова подяки голові наглядової ради ТзОВ «Городище» Анатолію Олександровичу Никонюку (на фото) за матеріальну допомогу. За виділені кошти придбали три куполи на ворота, фарбу для дзвіниці, три лавки, поремонтували огорожу, купили і поклали бруківку. Завдяки Вам наш храм оновлюється, а

люди щиро моляться за мир на Землі. Бажаємо Вам здоров'я, довголіття, благополуччя. Ми вдячні за розуміння проблем і допомогу у нелегкий час.

**НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907**

Ціна на газ для населення залишиться незмінною ще на рік. Газопостачальна компанія «Нафтогаз України» продовжила дію тарифного плану «Фіксований», що становитиме 7,96 грн за куб. м (з ПДВ) – до 1 травня 2024 року.

Рівень бідності в Україні торік зріс із 5,5% до 24,2% – за межею бідності опинились 7,1 мільйона людей, повідомив Світовий банк.

■ Сіль землі

«Не думав, що на мій довгий вік випаде ще одна війна»

Аркадій Дмитрук, котрий мешкає в селі Жидичин, що неподалік Луцька, уже розминав десятий десяток літ. Згадує: дитиною бачив, як у 1939 році його батька забирали в польське військо, коли на Польшу німці напали, підлітком був, як прощався з ним у 1944-му, коли совети мобілізували тата на фронт. І от на старості ще треба пережити такий тривожний час, коли в Україні вторглася росія

Катерина ЗУБЧУК

«ДМИТРУК – ОДНІ З ТИХ, ХТО БУВ ОСНОВОЮ «ПРОСВІТИ» В СВОЄМУ СЕЛІ»

Про Аркадія Григоровича я почула від місцевої жительки – знаної освітянки, громадської діячки Олеси Ковальчук. Олесь Григоровіна не лише підказала, що цей чоловік – давній шанувальник «Волині», а й обгрунтувала його любов до читання:

– Дмитруки – одні з тих мешканців села, які становили основу «Просвіти» в Жидичині. Брат батька Семен був у числі керівників сільського осередку цієї громадської організації. Його тітку Віру Максимівну (нині вже покійну) я не раз запрошувала в школу, й якраз від неї багато почула, як вдома її батьки школу організовували. І по лінії матері Аркадія Григоровича (а то вже Швеці) були справжні патріоти, які за Польщі рвенно відстоювали українство.

Одне слово, виховання йде з родини, з того, що, як виводилося Олесь Ковальчук, Жидичин завжди мав аристократичний заряд – люди не хотіли миритися зі становищем меншовартісності. Цей «аристократичний заряд» і тепер вловлюється в нашому героєві – у тому, що і в таких поважних літах він не збайдужів – йому хочеться знати, що робиться в світі, в Україні, області. Тому й не уявляє, як можна обходитися без газет, зокрема «Волині», де «про все знайдеш інформацію».

Про події «за Польщі», коли родини Дмитруків, Швеців та інших прогресивних односельців розвивали в селі просвітництво, Аркадій Григорович знає тільки з розповідей, бо ж тоді був ще дитиною. А от як жили в селі в роки Другої світової війни, то це вже те, що йому, на той час підліткові, запам'яталося з власних вражень:

– Пора живи. Ми спали, не роздягаючись. Як тільки машина десь загуде (а транспорт такий був тоді рідкістю), то думка, що німці їдуть. І тоді вже всі – в поле.

Онука, правнуки вітали дідуса із поважним ювілеєм.

Заховаєшся в півкопі і спиш. Було, що на сінокосі в стіжку робили схрон для кількох сімей і втікали туди, як чули небезпеку. Отак і війну пережили.

У пам'яті збереглися спогади, як хату їхню німці спалили, як тітку – батькову сестру Віру – вже везли до лісу на розстріл. А що вона й чимало інших вижили – то заслуга чоловіків-односельчан, які пішли служити до німців, а під цим прикриттям рятували своїх людей.

Пам'ятає Аркадій Григорович, як у 1939 році його батька забирали в польське військо, коли на Польшу німці напали. І як прощався з ним у 1944-му, коли совети мобілізували на фронт. Більше того – вже й похоронили подумки його, бо матері прийшло повідомлення, що чоловік загинув. А він, як виявилось через два тижні після чорної звістки, насправді живий. З госпіталю, десь з-за Уралу, прийшов у Жидичин лист від медсестри – батько, як отямився після поранення, то сказав, що він і звідки, й попросив написати дружині. Інвалідом, правда, вернувся додому, непрацездатним.

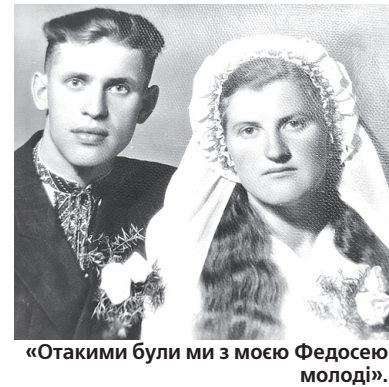
«МИ ДОМОВИЛИСЯ З ДРУЖИНОЮ: ХТО З НАС ЗОСТАНЕТЬСЯ САМ, ТО ПРИСВЯТИТЬ СЕБЕ ТІЛЬКИ ДІТЯМ»

Сьогодні Аркадій Дмитрук живе сам. Син Сергій побудував себе в рідному селі, неподалік від батьківської оселі. Дочка Наталя вийшла заміж і мешкає у Шостці на Сумщині. Звичайно, піклуються рідні про нього. Та й чоловік, хоч і в літах поважних, раду собі дає. Що там казати – ще до минулої осені вони із сином тримали в спільній корові. Вивести її на випас, забрати – це те, що за ним було. Хазяйновитість, як мовиться, в крові. Взимку, коли, буває, снігу насипле, то він вивозить його з двору. «Для чого ви так трудитесь – приїде пора й сам розтане?» – питають люди. А він на те своє: «А нащо він тут...»

Аркадій Григорович – давній шанувальник «Волині».

«Він – із такими своїми статусами, як батько, дідусь, прадідусь – є стержнем родини, якою всі пишуться.»

«Отакими були ми з моєю Федосеєю молоді».

Власне, односельці вже й не дивуються, бо таким завзятим до роботи чоловік був завжди. Сорок три роки працював бригадиром тракторної бригади в місцевому колгоспі. Господарство то укрупнялося, то від нього якісь села від'єднувалися, мінялися назви, керівники, а він залишався незмінно. На мотоцикл чи на авто, яке в народі називалося «бобик», – і в дорогу, на свої об'єкти. Навіть після того, як у 1991-му вже вийшов на пенсію, то ще вісім літ трудився.

Є що згадати й розповісти. Але найтепліші спомини – про кохану дружину Федосю, з якою прожив у парі 43 роки. Про їхнє весілля Аркадій Григорович розповідає так, ніби це не в 1955-му було, а зовсім недавно:

– Весілля батьки зробили велике, щоб по-жидичинськи все було, гонорово, хоч то тільки десять літ після війни минуло. Більш як три сотні гостей запросили. Столи на підв'її стояли, бо тоді ще про шалаші не знали. Пригадує, страви вже були на столах. А тут хмара насунулася і дощ рясний пішов. Тож лило і в тарілки! Правда, швидко випогодилося. Як пороззувалися, як пішли танцювати!

Хата, в якій ми й зустрілися з Аркадієм Григоровичем, побудована, до речі, його руками. Звичайно ж, із допомогою дружини. І спогад про це – тут як тут:

– У когось родина велика – багато дядьків, братів, як не рідних, то двоюрідних. А в нас не було такої помічі (і це результат того, що свого часу когось із Дмитруків, Швеців, хто не рахувався із життям в боротьбі за Україну, на Сибір вивезли, й він пропав там, іншого, неугодного, тут німці розстріляли). – Авт.). Удвох із Федосеєю крили дах. Вона мені шифер подає, а я вже на горіщці затягаю. Поклав листок на крокви і до неї: «Дивись, чи рівно?». Як скаже, що добре, то вже прибиваю. І шукатував сам. Тоді ж бетономішалок не було. Встанемо з Федосеєю

РЕКЛАМА

ров'я ще на багато літ. Він – із такими своїми статусами, як батько, дідусь, прадідусь – є стержнем родини, якою всі пишуться. На підтвердження цього Олесь Ковальчук, котра стала посередницею у знайомстві зі старожилом Жидичина, говорила:

– Тетяну знаю зі шкільних літ. Золота онука! Вона була екскурсоводом у кімнаті-музеї нашого навчального закладу, де є експонати з просвітянських часів. Відчувалося, з яким почуттям гордості розповідала про ті сторінки нашої історії, до яких причетна й родина Дмитруків. Коли ми у 2021-му готувалися до 100-річчя осередку «Просвіти» села Жидичин, то записували спогади свідків тих давніх подій. Прийшли й до Аркадія Григоровича. Онука дуже тішилася, що про її дідуса не забули.

...Ми говорили з Аркадієм Дмитруком про нинішній тривожний час, про те, якою високою ціною виборюється свобода й незалежність України.

– Не думав, що на мій довгий вік випаде ще одна, вже третя, війна. Що росіяни на нас нападуть. Хоч стосовно кацапів, то давно ясно – читав книжку «Усі гетьмани України» й скажу одне: «Де кацапська нога ступила – там біда...». А такої нації, як українці, більше нема. Її не збороти. І вже цивілізований світ, який став на наш бік, увірував у це. ■

■ Крила, обпалені війною

«Хай наші діти бачать, що не тільки з України виїжджають, а й на Волинь приїздять!»

Педагоги й учні ліцею села Радомисьль Луцького району організували концерт для вимушених переселенців, які оселилися в нашому краї. То був перший масовий захід з 2019 року, відколи почалася пандемія коронавірусної хвороби, обмеження після якої «підхопила» широкомасштабна війна

Оксана КОВАЛЕНКО

Колектив ліцею поповнився на восьмеро учнів з тих областей, у яких зараз небезпечно жити.

«ОНУКА ДУЖЕ ТІШИЛАСЯ, ЩО ПРО ЇЇ ДІДУСЯ НЕ ЗАБУЛИ»

Аркадій Дмитрук на моє прохання показує сімейний альбом. – Отакі були ми з моєю Федосеєю молоді, – говорить, тримаючи в руках чорно-білу світліну з далекого 1955 року, коли вони одружувалися. На голові нареченої – вельон за тодішньою модою...

А на іншому фото – уже сучасном, кольоровому – Аркадій Григорович разом із онукою Тетяною, її синами – своїми правнуками Тарасом та Богданом. Це – пам'ять про ювілей, коли рідні вітали його з 90-річчям й зичили міцного здо-

консультуємо та обладнаємо ваше житло сучасними системами захисту.

Наші послуги:
🔍 розробка проєктів безпеки об'єкта;
🔧 монтаж охоронної та пожежної сигналізації;
📺 установка систем відеоспостереження та контролю доступу;
🔌 підключення до пульта централізованого спостереження та забезпечення спостереження 24/7.

З питань замовлення охорони або отримання консультації телефонуйте з мобільного на номер 9899 або переходьте на сайт <https://securitypolice.com.ua>, і ми подбаємо про вашу безпеку!

■ АртБарикада

Настя Каменських танцювала у Луцьку з 4-місячною волинянкою із родини донецчан

Закінчення. Початок на с. 1

Олег КРИШТОФ

Анна приїхала на Волинь із Волноваського району Донецької області. Поки її чоловік Олександр боронить Україну на східному фронті, жінка дає раду двом дітям: чотиримісячній Аннусі, яка з'явилася на світ уже в Луцьку, і п'ятилітньому Микиті. У сина в трирічному віці лікарі діагностували розлад аутистичного спектру, тому переїзд дався йому нелегко.

– Важко дитині з аутизмом пояснити, що це за вибухи чути у дворі і чому ми маємо залишити свій дім. Він просто хоче гратися, – ділиться тривожними спогадами донеччанка.

Облаштуватися у Луцьку Бондаренкам вдалося не одразу, складно було знайти окреме житло. Родині пропонували поселитися в гуртожитку, але дове-

Малеча не заважала спілкуватися дорослим, її терміново треба було побороти нового знайомого – іграшкового тигра.

лося відмовитись, бо зайвий шум міг нашкодити Микиті. Врешті знайшлися небайдужі люди, котрі допомогли зорієнтуватися у

новому місті й не почуватися самотньо.

– Знайомі поділилися зі мною телефонним номером очільниці

«Деякі з них планують оселитися на Волині назавжди. І, незважаючи на те, що були міськими жителями, обживаються: садять квіти, розводять птицю й свиней, сіють городину...»

й свиней, сіють городину...

Є серед них мешканці Куп'янська й Курахового – населених пунктів, які регулярно фігурують у новинах як гарячі точки. Є переселенка із Запоріжжя, дім якої сусидів із тим, сумно-відомим на весь світ, який розділила навпіл російська ракета... Є майже 2-річна Вероніка, яка досі боїться гучних звуків... І маленька, і дорослі з іншої частини України разом із корінними волинянами вшанували хвилиною мовчання двох випускників Радомиського ліцею, які стали воїнами й віддали життя за Україну, – Валерія Марценюка та Олександра Ференца. З вірою в мирне майбутнє разом висловили подяку воїнам і їхнім родинам із сіл, де мешкають учні ліцею, а це Баківці, Суховоля, Романівка та Озеряни. Із вдячності разом згадали й колишнього вчителя навчального закладу Ігоря Дячуна, який нині воює...

Директорка ліцею Лариса Борейко звернулася до всіх школярів (а серед них і восьмеро з інших українських країв) із закликом: «Дуже просимо вас, діти: навчайтеся, розвивайтеся, бо нашої країні надзвичайно потрібні хороші спеціалісти!». Окреме слово адресувала гостям свята: «Нехай щастить вам на розуміння, нехай ваша душа радіє тим речам, якими багата наша квітуча Волинь».

У коментарі «Волині» пані Лариса пояснила, що ця зустріч – це один із заходів, який має об'єднувати у всьому. «Важливо бути уважними до цих наших людей і продовжувати їх підтримувати, – зазначає вона. – Вони живуть у різних селах, тож їм необхідно допомагати зустрічатися: ці люди дуже потребують спілкування одне з одним. Деякі з них хочуть лишитися, то я прогноую, що в майбутньому будемо мати, наприклад, харківську діаспору... З іншого боку, така зустріч важлива і для наших учнів. Нехай бачать, що не тільки з України виїжджають, а й на Волинь приїздять жити. Хай роблять висновки...».

«Янголят» Юлії Поліщук. Як виявилось, вона живе недалеко від нас. В організації нам допомогли влаштувати сина у відповідний реабілітаційний заклад. Тут постійно відбуваються різні уроки, терапевтичні заняття. Діти нещодавно їздили у дельфінарії, побували в Карпатах, невідомо запланована екскурсія в Польшу. Це немовірна спілка, навіть перукар у них є, – розповідає пані Анна.

Саме таке ставлення до малечі із особливими освітніми потре-

раніше, щоб відразу розпочати лікування та реабілітацію, – каже пані Олена.

Завітавши до «Янголят», НК познайомилася відразу з обома Аннами Бондаренко. Молодша навіть виявила бажання потанцювати із зіркою. А Настя запросила 4-місячну артистку у свій балет. А щоб крихітка точно погодилася, знаменитість «підкупила» її подарунками. Презенти дали переселенцям привезли також активісти із «Сенсоріки».

«Настя Каменських була вражена історією жінки і зазначила, що такі люди її надихають.»

бамі пропагує і громадська організація «Сенсоріка». Її керівниця Олена Козакова каже, що нині дуже важливо розповісти якомога більшій кількості людей про проблеми дітей з аутизмом, пояснити суспільству, що вони потребують спілкування і підтримки.

– До нас долучилася відома українська співачка Настя Каменських. Вона активно допомагає у реалізації наших ініціатив, за що ми їй дуже вдячні. Аутизм – це дуже поширений розлад, про який потрібно активно інформувати громадськість. Адже РАС важливо виявляти якомога

Донеччанка розповіла співачці про те, як важко будувати нове життя.

Настя Каменських була вражена історією жінки і зазначила, що такі люди її надихають.

– Незважаючи на те, що Аня пережила багато важких ситуацій, мені сподобалася її легкість і віра. У неї дуже класна енергетика. Я бачу, що вона не опускає рук, їй, безперечно, є заради чого жити. Це, мені здається, найголовніше. Бо саме та сила і незламність допомагають вірити, що невдовзі буде Перемога і все налагодиться, – впевнена зірка. ■

Вітаємо!

Цими днями дякує Богів за свою 90-ту весну жінка, вдача якої схожа на суцвітті доброти, мудрості, турботи. Найщиріші вітання лінуть звідусіль до жительки селі Рокині Княгининської територіальної громади

Катерини Володимирівни КОВБАСИ.

Для всіх, хто знає пані Катерину, вона – як у вірші Бориса Олійника, наче сивая горлиця. Діти, онуки й правнуки – всі до її золотого серденька горнуть. І в довколишній окрузі овчарку люди поважають, жити до ста й більше літ їй бажають.

Катерина Володимирівна понад 40 років працювала лістоношою. У кожному дворі її чекали не лише з листами й газетами. Поштарівна до всіх ішла з добрим словом на устах й світлим поглядом в очах, а для свого колективу завжди була мудрою порадицею, хорошою подругою, берегинею тих чистих джерел, що звуться людністю, щирістю, доброзичливістю.

Сердечно вітаємо Вас, Катерино Володимирівно, з особистим святом. Бажаємо багатити здоров'ям і Господньою любов'ю. Молить Бога за мир і Україну, за свою чудову родину, радійте домашньому затишку, достаткові, увазі й повазі, бо Ви того варті.

З роси і води Вам, усіх земних гараздів! З повагою друзі-поштовики і газета «Волинь».

Охорона будинків, котеджів

ЗАМОВЛЕННЯ ОХОРОНИ

9899

За 2022 рік загалом по Україні скоєно майже 13,5 тисячі крадіжок із помешкань громадян. Ця статистика могла б бути вдвічі більшою, але завдяки встановленим охоронним засобам поліції охорони, ми змогли запобігти майже 90% майнових злочинів!

Поліція охорони забезпечує повний спектр послуг з безпеки для квартир, приватних будинків, житлових комплексів та котеджних містечок. Ми маємо унікальні

ЧОМУ БЕЗПЕКА НАРАЗІ Є КЛЮЧОВОЮ ТЕНДЕНЦІЄЮ? ЯК ОБРАТИ НАДІЙНУ ОХОРОННУ КОМПАНІЮ, ДЛЯ ЯКОЇ БЕЗПЕКА ГРОМАДЯН ТА ЇХНЬОГО МАЙНА – ГОЛОВНА МЕТА, А НЕ РЕКЛАМНИЙ СЛОГАН?

За 2022 рік загалом по Україні скоєно майже 13,5 тисячі крадіжок із помешкань громадян. Ця статистика могла б бути вдвічі більшою, але завдяки встановленим охоронним засобам поліції охорони, ми змогли запобігти майже 90% майнових злочинів!

Поліція охорони забезпечує повний спектр послуг з безпеки для квартир, приватних будинків, житлових комплексів та котеджних містечок. Ми маємо унікальні

ЧОМУ БЕЗПЕКА НАРАЗІ Є КЛЮЧОВОЮ ТЕНДЕНЦІЄЮ? ЯК ОБРАТИ НАДІЙНУ ОХОРОННУ КОМПАНІЮ, ДЛЯ ЯКОЇ БЕЗПЕКА ГРОМАДЯН ТА ЇХНЬОГО МАЙНА – ГОЛОВНА МЕТА, А НЕ РЕКЛАМНИЙ СЛОГАН?

За 2022 рік загалом по Україні скоєно майже 13,5 тисячі крадіжок із помешкань громадян. Ця статистика могла б бути вдвічі більшою, але завдяки встановленим охоронним засобам поліції охорони, ми змогли запобігти майже 90% майнових злочинів!

Поліція охорони забезпечує повний спектр послуг з безпеки для квартир, приватних будинків, житлових комплексів та котеджних містечок. Ми маємо унікальні

ЧОМУ БЕЗПЕКА НАРАЗІ Є КЛЮЧОВОЮ ТЕНДЕНЦІЄЮ? ЯК ОБРАТИ НАДІЙНУ ОХОРОННУ КОМПАНІЮ, ДЛЯ ЯКОЇ БЕЗПЕКА ГРОМАДЯН ТА ЇХНЬОГО МАЙНА – ГОЛОВНА МЕТА, А НЕ РЕКЛАМНИЙ СЛОГАН?

За 2022 рік загалом по Україні скоєно майже 13,5 тисячі крадіжок із помешкань громадян. Ця статистика могла б бути вдвічі більшою, але завдяки встановленим охоронним засобам поліції охорони, ми змогли запобігти майже 90% майнових злочинів!

Поліція охорони забезпечує повний спектр послуг з безпеки для квартир, приватних будинків, житлових комплексів та котеджних містечок. Ми маємо унікальні

ЧОМУ БЕЗПЕКА НАРАЗІ Є КЛЮЧОВОЮ ТЕНДЕНЦІЄЮ? ЯК ОБРАТИ НАДІЙНУ ОХОРОННУ КОМПАНІЮ, ДЛЯ ЯКОЇ БЕЗПЕКА ГРОМАДЯН ТА ЇХНЬОГО МАЙНА – ГОЛОВНА МЕТА, А НЕ РЕКЛАМНИЙ СЛОГАН?

За 2022 рік загалом по Україні скоєно майже 13,5 тисячі крадіжок із помешкань громадян. Ця статистика могла б бути вдвічі більшою, але завдяки встановленим охоронним засобам поліції охорони, ми змогли запобігти майже 90% майнових злочинів!

Поліція охорони забезпечує повний спектр послуг з безпеки для квартир, приватних будинків, житлових комплексів та котеджних містечок. Ми маємо унікальні

ЧОМУ БЕЗПЕКА НАРАЗІ Є КЛЮЧОВОЮ ТЕНДЕНЦІЄЮ? ЯК ОБРАТИ НАДІЙНУ ОХОРОННУ КОМПАНІЮ, ДЛЯ ЯКОЇ БЕЗПЕКА ГРОМАДЯН ТА ЇХНЬОГО МАЙНА – ГОЛОВНА МЕТА, А НЕ РЕКЛАМНИЙ СЛОГАН?

За 2022 рік загалом по Україні скоєно майже 13,5 тисячі крадіжок із помешкань громадян. Ця статистика могла б бути вдвічі більшою, але завдяки встановленим охоронним засобам поліції охорони, ми змогли запобігти майже 90% майнових злочинів!

Поліція охорони забезпечує повний спектр послуг з безпеки для квартир, приватних будинків, житлових комплексів та котеджних містечок. Ми маємо унікальні

ЧОМУ БЕЗПЕКА НАРАЗІ Є КЛЮЧОВОЮ ТЕНДЕНЦІЄЮ? ЯК ОБРАТИ НАДІЙНУ ОХОРОННУ КОМПАНІЮ, ДЛЯ ЯКОЇ БЕЗПЕКА ГРОМАДЯН ТА ЇХНЬОГО МАЙНА – ГОЛОВНА МЕТА, А НЕ РЕКЛАМНИЙ СЛОГАН?

За 2022 рік загалом по Україні скоєно майже 13,5 тисячі крадіжок із помешкань громадян. Ця статистика могла б бути вдвічі більшою, але завдяки встановленим охоронним засобам поліції охорони, ми змогли запобігти майже 90% майнових злочинів!

Поліція охорони забезпечує повний спектр послуг з безпеки для квартир, приватних будинків, житлових комплексів та котеджних містечок. Ми маємо унікальні

ФОТО: ОЛЕГ КРИШТОФ

Пульт тижня**Чоловік загинув у комбайні**

Трагічний випадок нещодавно стався на Дубенщині

Інна НОВИК

До служби «102» надійшло повідомлення від медиків, що в селі Молодаво Друге загинув чоловік.

На місці події слідчо-оперативна група встановила, що близько 16-ї години 53-річний місцевий житель на комбайні «Нива» виїхав на власне поле, де планував сільськогосподарські роботи.

На місці, не загнувши техніку, вирішив почистити зернозбиральний бункер, однак зачепився одягом за одну з деталей, яка й почала затягувати футболку чоловіка. На жаль, звільнитися йому не вдалося. Попередня причина смерті — механічна асфіксія внаслідок удушення. Мертве тіло деблокували рятувальники.

Слідчі Дубенського РВП розпочали досудове розслідування за правовою кваліфікацією ч. 1 ст. 115 КК України (умисне вбивство із відміткою «нещасний випадок»). ■

Керівника Рівненського тубдиспансеру «взяли» на солідному хабарі

Правоохоронці затримали посадовця під час одержання ним другої частини неправомірної вигоди в сумі 160 000 гривень

Влад НОВИНСЬКИЙ

За даними слідства, підозрюваний вимагав та отримав 860 000 гривень неправомірної вигоди від підприємця за безперешкодну передачу йому майна, яке перебувало на балансі комунального підприємства. Про це інформує Офіс Генпрокурора.

Також за ці кошти він мав допомогти в оформленні та отриманні земельної ділянки, на якій перебувають об'єкти нерухомості одного із санаторіїв.

Підозрюваний обіцяв сприяти в проведенні заниженої оцінки землі і її затвердженні Рівненською обласною радою.

За процесуального керівництва Офісу Генерального прокурора керівнику КП «Рівненський обласний фтизіопульмонологічний центр» Рівненської облради повідомлено про підозру в одержанні неправомірної вигоди та зловживанні впливом (ч. 3 ст. 368, ч. 2 ст. 369-2 КК України).

За місцем проживання осіб, які можуть бути причетними до вчинення злочинів, у транспортних засобах, а також службових приміщеннях проведено обшуки. ■

Знайшли, хто копав луцького кликуна

Неадекватна виявили завдяки відеореєстраторам

Антон КАРАСЬ

Зловмисника, який пошкодив фігурку луцького кликуна, зафіксували диспетчери відділу «Центр безпеки міста Луцька» на камерах відеоспостереження.

27 лютого 2023 року о 00:43 порушник бив ногами скульптуру символу міста в Центральному парку культури та відпочинку імені Лесі Українки. Правоохоронці знайшли вандала. З'ясувалося, що він був п'яний. Тепер відповідатиме за дрібне хуліганство. Матеріали щодо адміністративного правопорушення направили в Луцький міськрайонний суд Волинської області. ■

О часи! О звичай!**Мати, яка хотіла продати свою дитину, намагається встановити батьківство**

Місяць тому обласний центр сколихнула новина про жінку, яка пробувала за 30 тисяч доларів збути 11-місячного сина подружки

Леонід ОЛІЙНИК

Нині ж біологічна мати намагається встановити батьківство. Про це волинським журналістам розповів начальник Служби у справах дітей Луцької міської ради Федір Шульган.

За його словами, попри неодноразові звернення громадян щодо усиновлення, малюк досі перебуває на державному утриманні у Волинському обласному будинку дитини. Річ у тім, що біологічна мати взялася встановити батьківство через суд. На розвиток подій вплинуть результати судово-генетичної експертизи. Пан Федір також додав, що хлопчик почуває себе добре.

Нагадаємо, за даними слідства, жінка таємно народила дитину у квітні 2022 року й віддала подрузі наступного дня після пологів. Хлопчик невдовзі став зайвим і для піклувальниці. Вона вирішила його продати за 30 тисяч доларів без укладання будь-яких передбачених законодавством України угод та складання документів щодо

26-річна волинянка, яка намагалася продати дитину подружки (праворуч). Її затримали в Луцьку 23 березня 2023 року під час передачі 11-місячного хлопчика покупцю.

усиновлення.

Однак 23 березня цього року під час передачі дитини покупцю у Луцьку жінку затримали і повідомили про підозру у торгівлі

людьми, вчиненій щодо малолітнього (ч. 3 ст. 149 КК України). Суд обрав підозрюваній запобіжний захід у вигляді нічного домашнього арешту. ■

Нічого святого...**«Я вам не довіряю»: водій маршрутки довів військового до сліз**

Кермувальнику рейсового автобуса на Рівненщині вже вручили повістку. Окрім того, начальник обласного департаменту інфраструктури Федір Мисюра зазначив, що в обласній військовій адміністрації перевізнику рекомендували звільнити цього працівника

Оксана СКРИПАЛЬ

Про випадок, який стався у маршрутці «Селець–Дубровиця–Рівне» 26 квітня, повідомила у Facebook очевидиця інциденту Людмила Главацька. За її словами, до маршрутки зайшов військовий із рюкзаком на спині та двома пакетами в руках.

«Зайшов і попросив у водія: «Я пройду, а гроші передам, бо зараз не можу дістати». І що ви думаєте? Водій грубим нахабним тоном сказав: «Ні, давай зараз, я вам не довіряю». Військовий тихенько поставив свої пакети, зняв рюкзак, дістав гроші, заплатив і сів на задніх місцях у маршрутку.

Привернули увагу сльози,

які котились у захисника по щоках майже без перестанку аж до Дубровиці. Коли з ним почали розмову, він розповів, що їде додому після другого поранення. Йому було тяжко кризь сльози щось говорити. Він тільки сказав: «Як же нам не довіряти? Ми віддаємо своє життя, мої хлопці ще там, у пеклі, а він нам не довіряє».

[...] При виході військовий таки підійшов і сказав: «Мені не обідно за себе, але, може, ти трошки ввічливіше стався до військових», – на що знову отримав гримливо: «Ти мені не тикай, бо зараз як тикну», – переповіла обставини інциденту жінка.

Речниця обласного центру комплектування Тетяна Камерістова повідомила журналістам, що водієві вже вручили повістку. «Він прийшов до Рівненського об'єднаного міського ТЦК та СП для уточнення облікових даних. Наступний крок – проходження медичного огляду, і за результатами цього огляду буде вирішено, чи дозволяє стан здоров'я його мобілізувати», – зазначила посадовиця.

Але хіба від нього буде толк на передовій? Хоча, траншеї рити може. ■

Про це говорять**Директорка ліцею оскаржила в суді штраф у справі про булінг**

Марія Шевчик упевнена, що не винна

Софія ГАВРИЛЮК

Директорка Івано-Франківського ліцею №1 згідно з рішенням суду першої інстанції повинна була заплатити 850 гривень за те, що не звернулася у поліцію через кібербулінг десятикласника. Втім Марія Шевчик подала апеляцію. (Кібербулінг – це умисне цькування певної особи за допомогою цифрових технологій, зокрема у соцмережах, месенджерах). Як інформує інтернет-видання «Буг», ще у березні мама десятикласника, якого учні школи цькували в інтернеті, заявила, що неодноразово зверталась до очільниці закладу та інших педагогів із цією проблемою, але ніхто ніяких дій на захист хлопця не вчиняв. Сама ж директорка пояснила, що не вважала

за доцільне апелювати до поліції, оскільки на той момент мати хлопця вже сама написала заяву. Але суддя цей аргумент відкинула, бо, за порядком реагування на випадки булінгу, посадовиця мала би також звернутись у поліцію протягом доби. Тож її визнали винною у неповідомленні про це (ч. 5 ст. 173-4 КУпАП) і оштрафували на 850 гривень. Марія Шевчик оскаржила це рішення, оскільки, за згаданою статтею, першочерговою причиною для притягнення особи до відповідальності є встановлення факту булінгу у межах освітньої установи, а не в кіберпросторі.

Суддя задовольнив скаргу частково: визнано, що суд першої інстанції дійшов до правильного висновку щодо винуватості, але посадовицю таки звільнили від штрафу «у зв'язку з малозначністю порушення»; обмежилися усним зауваженням. ■

Фото із сайту rivne.media.

Захисник лондонського «Арсенала» Олександр Зінченко передає 20 пар своїх бутсів футболістам рівненського «Вереса». Проте не всі змогли отримати такий бажаний подарунок, адже розмір стопи в одного з лідерів «Арсенала» – 41-й. Частину бутсів отримали й гравці юнацької команди «Вереса».

Під час коронації британського монарха Чарльза III, яка відбудеться 6 травня, використають історичні крісла. Одне з них виготовлене понад 700 літ тому і вперше було використане для коронації короля Едуарда II у 1308 році.

Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка скасував участь у X Театральній олімпіаді в Будапешті через включення росіян у програму.

«росія, забирайся додому!» – таке послання залишив рашистам на військовій техніці, переданій Україні, президент Чехії Петр Павел.

Україна підписала три нові угоди з турецьким Ваукар у рамках міжнародної виставки авіаційної та авіакосмічної техніки «Teknofest 2023».

Від початку повномасштабного вторгнення рф українські військові знищили понад 3700 російських танків, повідомили в Генштабі ЗСУ.

В окупованих містах Луганської області загарбники змусили працівників бюджетної сфери патрулювати небо в пошуках безпілотників.

росія практикує карцер для порушників дисципліни та невдоволених – це землянка, закрита металевими ґратами. Туди можна потрапити, наприклад, за зловживання алкоголем чи спроби розірвати контракт. Про це інформує розвідка Британії.

■ **Усе для фронту, все для Перемоги!**

Вся школа проводжала на фронт свого випускника з автомобілем

Боронити Батьківщину 35-річний житель села Мирне Горохівської територіальної громади Леонід Годик цього разу поїхав на машині, купленій далеко не грошовитим меценатом. На передовій лінії вогню розповідав із гордістю побратимам: щоб заплатити за фронтний Mercedes ML, невелика родина Мирненського ліцею менш як за місяць зуміла зібрати 1700 євро

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

ЗАДЛЯ УКРАЇНИ СЬОГОДНІ МАЄ ЖИТИ КОЖНА ЛЮДИНА

Збір коштів відбувався у рамках проєкту з красномовною назвою «Незламні. Наближаємо Перемогу», який започаткувала в перші дні війни заступниця директорки ліцею з виховної роботи Євгенія Зубко.

Коли ЗСУ подарують нам омріяну всіма Перемогу, про вагомий внесок у неї кожна українська школа напише великий розділ у своїй історії. Виростуть і мирненські діти війни, та довіку не забудуть, як робили паперових ангелів у пам'ять загиблих солдатів, малювали свої мрії теплими кольорами, аби малюнки в бліндажах і окопах були промінцями з рідного дому, не переставали вчитися навіть у бомбосховищах і вправно нарівні з дорослими старалися робити окопні свічки...

– Але наразі кожна сім'я, родина, людина, школа, колектив – усі повинні жити задля Перемоги, – вважає освітянка й ініціаторка купівлі фронтного автомобіля Євгенія Зубко. Її ідею підтримала директорка ліцею Вікторія Климковецька. Першим помічником став учитель інформатики Віталій Поліщук. Про те, що разом із пані Євгенією можна гори звернути, протягом багатьох років знає товариство колег-освітянок 10/24 (10 подруг 24 години на добу), а загалом до збору коштів долучилися всі педагоги, учні, їхні батьки, а ще випускники всіх років. Якби не війна, наприкінці лютого вони традиційно злетілись би у школу птахами зі своїх життєвих виріїв. Спішили б у свої класи з найтеплішими спогадами й почуттями, несли б свої альма-матер дарунки. Не було зустрічі з ними цього річ – то Євгенія Петрівна чи не кожному надіслала відеосюжет про те, як живе школа у воєнний час. Ще в одному розмістила світлина колишніх учнів, які ціною життя відвоюють мир

Фото з архіву Мирненського ліцею.

У навчальному закладі вірять: випускник повернеться з Перемогою.

українцям і спокій усьому світові. Такий зворушливий заклик «Незламних» до доброчинства торкнувся кожного серця.

«Гуртом вирішили передати машину Леонідові Годіку, війна для якого триває з 2014 року, коли воював за Дебальцеве.»

Доки на банківську картку, яку відкрив Віталій Поліщук, стали надходити кошти, а небадужі несли їх організаторам акції, школа всім миром готувала віче «Горда Україна не стала на коліна» і благодійний ярмарок. Те, що стояли на ньому гнулися від смакоти мирненських господинь, засвідчила наярмаркована сума – 34290 гривень!

«ПРИМЧАВ ІЗ ПОЛЬЩІ БОРОНИТИ СВОЮ ЗЕМЛЮ Й НЕ ЧЕКАВ ПОВІСТКИ»

Кому саме з військовослужбовців найбільш потрібне авто, лідерка проєкту попросила дізнатися у знаній місцевій волонтерки Наталії Градиль (Слупко). Тоді переговарили чи не з 15 односельчанами, які перебувають на бойових позиціях. Відтак гуртом вирішили передати машину Леонідові Годіку, війна для якого триває з 2014 року, коли воював за Дебальцеве.

Звістка про повномасштабне втор-

гнення росії застала Леоніда Михайловича в Польщі. Примчав звідти за кілька днів і пішов у військкомат, не чекаючи повістки.

Потрібний Mercedes ML допоміг знайти голова Горохівської міської ради Віктор Годик (однофамілець Леоніда Годика й теж мирненчанин). Лідер територіальної громади завжди з неймовірною повагою розповідає про свою малу батьківщину – Мирне, однак допомагає з однаковою щирою турботою захисникам з усіх сіл округи. 20 000 гривень Віктора Леонідовича, колишнього учня, в якого Євгенія Зубко була класним керівником, грошовим внеском його колег-міськрадівців мирненці закінчили збір коштів на авто. Його освятив настоятель храму Архистратига Михаїла села Мирне, військовий капелан отець Євген Рудь. За кермом на фронт поїхав Леонід Годик. Щасливо повернутися додому з Перемогою, з миром бажали воїнові, проводжаючи його всім ліцеєм.

Тим часом село взялося до збору коштів на автівку ще одному випускникові Мирненської школи. Вантажний бус дуже потрібний захисникові з Бахмутського напрямку Миколі Романчуку. «Якщо машина вціліє, поверну її вам», – звернувся він до односельчан зі словами, від щирості яких на очі просяться сльози.

ДОПОМОГТИ МОЖЕ КОЖЕН:
5168757374860445 (Слупко Наталія Святославівна). ■

■ **Увага, конкурс!**

Чию фотографію заховали журналісти?

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення не-людів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані – не пошкодуєте!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 13 (2023)

«1; перше діло; 50%; 10 по 10; даний небом; одне з дуже відомих слів; тезка героїні анекдотів; препарат для лікування печінки; 4210; «хата для вічності»; самотній; «царство»; тезка виконавиці найпопулярнішої української пісні; брат «Муромця»; антигерой – луговий пес; впадає в Адріатичне море»...

Якщо вам вдасться поєднати цифри і фрази асоціативного ряду із першого речення, то вийдете на крутезний вітчизняний фільм і акторку, яка зіграла в ньому головну роль. Саме її фото ми і заховали.

Чия світлина знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 12 травня тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» **(Валерій Залужний, Житомирщина)**).

Хто саме розпізнав у попередньому запитанні... **Тараса Шевченка**, а також яке ставивши лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 11 турів – читайте на сайті **volyn.com.ua** і **фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза** (за цим **QR-кодом** ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

Підписуйтесь на Telegram-канал Volyn nova

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

П П БУРМАКА Н.П.
6, 13 травня

Працюємо за попереднім записом.

Ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне **www.nadiya.com.ua**

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

ІНКУБАТОР РЕАЛІЗОВУЄ

добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
- каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
- гусенята (легард, лінда);
- індичата БІГБ.

Акція Комбікорм 18,99 грн

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦЬ

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

- 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
- 067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
- 067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

ПРОДАМ КИЛЬЦЯ ЗАЛІЗОБЕТОННІ І КРИШКИ З ЛЮКАМИ

(для облаштування ям, септиків, каналізацій):

- 2, 2 м (кільце, кришка) – 2900 грн/шт.
- 1, 7 м (кільце, кришка) – 1900 грн/шт.
- 1, 2 м (кільце, кришка) – 1300 грн/шт.

ТЕЛ. 050 67 42 465.

На Ковельщині зафіксували спалах африканської чуми свиней. Збудник виявили у загиблій дикої тварини із Сьомківського лісництва. Там нині працює протиепізоотична комісія. Фахівці вживають заходів для локалізації інфекції.

Погода

Коли на Юрія дощ і грім, буде радість людям всім

Опадів синоптики у найближчі дні не передбачають. А гримітимуть тільки гармати українських захисників, які звільняють нашу землю від російської орди. Сухой, хоч і прохолодної погоди варто очікувати і на Сході держави, і на Волині

За прогнозами українських метеорологів, **5 травня буде хмарно, без опадів**. Вітер північно-східний, 5 метрів за секунду. Температура вночі – плюс 4, вдень – 14 градусів вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1969-му – плюс 28,7, а найхолодніше 1947-го – мінус 1,2 градуса.

6-го сонце час від часу виглядатиме з-за хмар, дощу не передбачається. Вітер східний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 3 градуси вище нуля, вдень – плюс 12.

7-го буде хмарно, без опадів. Вітер західний, 2–4 метри за секунду. Температура повітря вночі – 4 градуси тепла, вдень – плюс 12.

У Рівному **5 травня утримається хмарна погода, без опадів**. Температура повітря вночі – плюс 7, вдень – 14 градусів вище нуля.

6-го прогнозують мінливу хмарність, без опадів. Температура повітря вночі – 4 градуси тепла, вдень – плюс 11.

7-го весь день небо буде вкрито хмарами, без опадів. Температура повітря вночі – плюс 5, удень – близько 10 градусів вище нуля. ■

■ **Редакційний щоденник**

Горілка із присмаком «джавеліна»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редакторка відділу економіки газети «Волинь» Алла ЛІСОВА

...ТРАГІЧНОЮ ЗВІСТКОЮ ПРО БАТЬКА ЮНИХ ВОЛОНТЕРІВ

Днями Нововолинськ знову сколихнуло тривожне повідомлення про загибель у боротьбі з ненависними орками наших кращих бійців. Війна забрала життя ще одного мешканця шахтарського міста – 37-річного Романа Тивонюка...

Недавно наша газета писала про хлопчаків, які ще з весни минулого року у своєму дворі в центрі Нововолинська облаштували імпровізований блокпост. І у «повній бойовій готовності» майже щодня виходили «на чергування», збираючи з проїжджих водіїв гроші для армії. Задум у дітей виник після того, як помітили, що за день через їхній двір проїжджають десятки автомобілів і чимало з них вечорами паркуються біля будинку на газонах.

І я там проходила й відразу звернула увагу на цих «військових» у бронжилетах, з раціями, біноклями й автоматами (дізналася, що навчальними). Підійшла ближче, задонатила певну суму й узяла інтерв'ю.

У волонтерській групі були брати Дмитро і Максим Тивонюки – третьокласник і п'ятикласник місцевого ліцею №3 та Андрій

А як думаєте ви: спиртне і національна символіка – речі сумісні?

Грабовський – семикласник ліцею №4 імені Тараса Шевченка. Хлопці з гордістю розповідали, що їхні тати – військовослужбовці. Вони підтримали ідею синів щодо збору коштів для ЗСУ, повністю їх спорядили. У середньому юні благодійники збирали за місяць-два по 600–800 гривень і передавали місцевим волонтерам. Торік волонтерів Олександр Фісаюку вручили 2000 гривень на придбання джипа для військових. А за 10 місяців «чергування» задонатили для Збройних сил України більше 12 тисяч гривень.

Люди дуже схвально відгуквалися про таку потрібну дорослу роботу дітей. Дякували батькам і вчителям за виховання справжніх патріотів.

А мене всі дні не покидає відчуття тривоги й гіркоти на серці: «Що маю сказати зараз цим хлоп-

чакам, які не дочекалися з війни свого татуся?».

Відплата ворогам обов'язково буде за те, що в дитинство таких школярів, яким ще вчитися, рости, мужніти, раптово і безжально вторглася війна! Їм би ганяти у футбол, відвідувати спортивні секції, грати за комп'ютером... Однак хлопці надали перевагу зовсім не дитячим справам. І вони мають з кого брати приклад, адже їхні батьки в перші місяці повномасштабного наступу записалися у місцеву тероборону, патрулювали місто, а потім добровільно одягли військову форму.

Дякуємо вам, воїне Романе, й вашим побратимам і за захист України, і за достойних синів, які обов'язково виростуть такими, як їхні батьки-Герої! І ніякому ворогу нас не здолати, якщо в нас зростають такі козаки!

...ЧИ ЗАХОЧЕТЬСЯ ВАМ ВИПИТИ «БАЙРАКТАР?»

Якось перед Великодніми святами зайшла у продуктовий магазин, і мій погляд мимоволі впав на вітрину зі спиртними напоями. Остовпіла! Хочете здаватися патріотом – треба не лише причепити до свого авто синьо-жовтий прапорець із написом про «руський карабель», одягнути вишиванку, а й... придбати пляшку з відповідною етикеткою. Так виходить?

Вам на вибір пропонується: горілка «Козацька рада. Джавелін», проілюстрована козаком,

В Україні нардепи запропонували штрафувати бізнес за використання символів війни, хоча треба було б додати «і України».

який тримає цей переносний протитанковий ракетний комплекс (є ще «Байрактар» та «Незламні»), горілка «Стінгер» від ТМ «Воздух», де на етикетці ілюструють збиття ЗРК «земля – повітря» рашистського літака. Або горілку «Українка. Платинум», біля назви якої на фоні національного стяга – малюнок із рукостисканням, що символізує єдність українців з усім світом.

Якщо ж надаєте перевагу слабшим напоям, маєте можливість також продемонструвати свою любов до рідної землі, купивши напівсолодке вино «Мрія» або «Стефанія» торгової марки «Коблево», на пляшках якого такий значок: на синьо-жовтому фоні напис «Ми з України». Вітрину зі спиртними напоями можна коментувати в цьому ж дусі й далі.

Пригадую, як у 2014 році пи-

сала матеріал «Чи варто вдягати Барсика у вишиванку?», де зазначала, що не потрібно перегинати палку з патріотизмом. Минуло майже десять літ, а ми й далі наступаємо на ті самі граблі.

Почуття міри повинно бути завжди й в усьому. А надто, коли йдеться про такі святі речі, як прапор, герб, гімн, вишиванка, символічні написи, які відіграли важливу роль у протистоянні з ворогом, за які загинули й гинуть на полі бою тисячі наших співвітчизників... А тому використання де попало наших найбільших святинь абсолютно не прийнятне – це, як на мене, принижує їх значення, ображає нашу національну гідність, применшує подвиг Героїв.

А днями прочитала інформацію, співзвучну з моєю позицією щодо цього питання. В Україні нардепи запропонували штрафувати бізнес за використання символів війни, хоча треба було б додати «і України».

До Верховної Ради внесено законопроект № 9216, який пропонує вводити штрафи за «експлуатацію військової та патріотичної тематики» з комерційною метою. І за це передбачено покарання.

За правопорушення, здійснені перший раз, треба буде заплатити 17 000–51 000 гривень. У разі повторних протиправних дій санкція визначає 51 000–136 000 гривень із позбавленням права обіймати окремі посади на строк до трьох років. І 170 000–255 000 гривень з позбавленням права обіймати певні посади на строк до трьох років, якщо правопорушення скоїла посадова особа з використанням службового становища, або організована група, або якщо такі дії вчинено в особливо великому розмірі.

От тільки коли запрацюють ці норми закону? ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28–39–32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається 2-кімнатна квартира в смт Торчин Луцького району. Житловий стан, є надвірні споруди. Тел. 066 23 87 856.
- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0.25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю двигун-барабан, поворотний круг до фуражера, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

- Продам б/в комплект літніх шин (205.55.R16), 2016-2017 р. р. Ціна за комплект 1 200 грн. Тел. 050 28 52 044.
- Куплю гідравлічний візок (роклу) на запчастини. Тел. 050 25 35 255.
- Продам цибулини сортових гладі-

олусів (с. Жидичин Луцького району). Тел. 068 85 36 540.

- Продам бджіл. Тел. 096 34 93 731.
- Недорого продаються (б/в) меблева румунська стінка (3.70 м) та холодильник «Дніпро» у робочому стані. Тел. 050 98 92 378.
- Продам металочерепицю (220 грн/ кв. м), кольоровий металопрофіль (177 грн/ кв. м), некондицію (160 грн/ кв. м), стовпчики для огорожі (40 х 40, ціна 132 грн/п. м), прогони для огорожі (30 х 20, ціна 84 грн/ п. м). Тел. 095 89 96 834.
- Продам торфобрикети, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем

ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставляю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставляю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продається дійна коза. Тел. у Луцьку 76-91-17, 066 43 52 018, 097 05 69 924.
- Продам добру корову (порода голштинка), кіз і козенят (Луцький район). Тел. 068 72 54 104.
- Куплю корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559, 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублені свідоцтво про право власності на житлове приміщення у гуртожитку за адресою: м. Луцьк, вул. Володимирська, 101/46, та ордер на житлову площу, виданий 10.03.2011 р. відділом з реєстру житлового фонду департаменту житлово-комунального господарства Луцької міської ради на

ім'я Василевська Валентина Миколаївна, вважати недійсними.

- Загублений додаток до диплома спеціаліста (серія ВС № 11653315), виданий 29.06.1999 р. Волинським державним університетом імені Лесі Українки на ім'я Гончаренко Оксана Олександрівна, вважати недійсним.
- Загублене свідоцтво про реєстрацію трактора МТЗ-82, 2003 р. в., державний № 01328 ВК, серія АА 103730, видане 18.12.2003 р. на ім'я Голій Олександр Валентинович, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток (НК 6087569), виданий Луцьким військоматом на ім'я Сусоловський Ігор Васильович, вважати недійсним.
- Загублений диплом фельдшера (лікувальна справа), виданий 1998 року на ім'я Цуз Тетяна Володимирівна, вважати недійсним.
- Загублений тимчасовий військовий квиток, виданий на ім'я Козілевич Сергій Юрійович, вважати недійсним.
- Загублене тимчасове військове посвідчення (№ 2495024), видане на ім'я Андрущенко Володимир Степанович, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток, виданий Луцьким військоматом на ім'я Шуваєв Вадим Миколайович, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток (НК № 5503194), виданий 27.07.1991 р. НВРВК на ім'я Шостак Руслан Ярославович, вважати недійсним.

♥ **Р.С. Сподіваємось, оголошення у газеті «Волинь» стали вам у пригоді. Будьте здорові!** ♥

Китай уперше проголосував за резолюцію Генеральної асамблеї ООН, де росію названо агресором, а також міститься заклик «відшкодувати збитки» жертвам агресії. Раніше представники Піднебесної, як правило, утримувалися під час голосування за проекти подібних документів. Загалом резолюцію, присвячену співпраці ООН із Радою Європи, підтримали 122 країни, серед них і ті, що вважаються дружніми щодо росії: Казахстан та Вірменія, Індія та Бразилія.

Міністерство оборони США уклало контракт на 126 багатоцільових літаків F-35 вартістю 7,8 млрд доларів з виробником озброєнь Lockheed Martin. Угода передбачає будівництво 77 літаків для США (у т. ч. 15 літаків F-35В для Корпусу морської піхоти та 13 палубних літаків F-35С для ВМС), а також деяку кількість для союзників – Італії, Японії, Британії, Фінляндії, Нідерландів, Бельгії, Польщі та Данії.

■ Футбол

Рівненський «Верес» після 1,5 року нарешті здобув вікторію вдома

З перемоги дебютував у чемпіонатах України і 17-й за ліком тренер київського «Динамо» Олександр Шовковський, який тимчасово замінив на посту румунського спеціаліста Мірчу Луческу, котрий потребує операції на ногах. Щоправда, це допомогло лише відірватися від 5-го місця, адже головні конкуренти столичного клубу за медалі – «Шахтар», «Дніпро-1» і «Зоря» – також набрали по 3 очки

Петро ПАС

Футбол. Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 23-го туру: «Верес» – «Львів» – 3:2, «Металіст» – «Динамо» – 1:3, «Колос» – «Шахтар» – 1:3, «Минай» – «Металіст 1925» – 1:1, «Зоря» – «Чорноморець» – 3:1, «Кривбас» – «Олександрія» – 2:1, «Рух Львів» – «Ворскла» – 1:1, «Інгuleць» – «Дніпро-1» – 0:2.

Переконаний, минулої п'ятниці всі уболівальники рівненського «Вереса» перехрестилися після фінального свистка матчу з ФК «Львів». Команда ще раніше відвідувала усім складом церкву і ставила Богові свічку за таку очікувану перемогу. Але чари впали майже через місяць. Лише 28 квітня «червоно-чорні» завершили дві свої безвиграшні серії: загальну – з 11 матчів (=4-7) та «рекордну» домашню – із 12 (=4-8). Востаннє «Верес» здобував 3 очки 5 листопада 2022 року – 4:1 у гостях з «Металістом 1925», а вдома – 22 листопада 2021-го – 2:0 із тим же «Металістом 1925». Щоправда, рівняни в останньому турі оновили й власний антирекорд, адже пропустили в рідних стінах уже у 13 іграх поспіль. Але нинішня вікторія дала змогу команді Юрія Вірта відірватися трохи від зони вильоту у Першу лігу.

Не зали-

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

4 травня минає три роки, як відійшов у Вічність наш тато, дідусь, прадідусь **Володимир Миколайович ГРИЦЮК**. Життя його було непростим і нелегким, але Бог дав йому велике терпіння, силу, працьовитість, наполегливість, відданість, доброту, щедрість, мудрість та багато світлих, теплих днів, повагу від людей, любов від рідних. Земля давала йому сили, сонце – радість. Він був завжди з відкритою душею до усіх, допомагав, творив цю епоху, відіграв у ній помітну роль.

Ми будемо завжди любити, пам'ятати, пишатися своїм татом, дідусем, прадідусем. **Із сумом і скорботою дітки, зять, внуки, правнуки.**

фото із сайту nkveres.com

«А не поспіть ви нас хоронити!» Матч проти ФК «Львів» став 60-м у чемпіонатах України на тренерській посаді для 48-річного наставника рівнян Юрія Вірта (+17=22-21, різниця м'ячів – 67:71).

шив поле без забитого гола і 25-річний форвард «Дніпра-1» Артем Довбик, який, реалізувавши пенальті у ворота «Інгuleця», довів кількість забитих голів у нинішньому сезоні до 20 і наблизився до рекорду Генріха Мхітаряна, який у сезоні 2012/2013 наколотив у ворота суперників 25 м'ячів. Мало хто знає, що Довбик свого часу тренувався з луцькою «Волинню» і виступав за данський клуб «Мідтйолланн». ■

ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ:						
М	Команда	І	В	Н	П	О
1	«Шахтар» (Донецьк)	23	17	5	1	56:17
2	«Дніпро-1» (Дніпро)	22	16	3	3	48:19
3	«Зоря» (Луганськ)	23	15	4	4	48:28
4	«Динамо» (Київ)	23	13	5	5	34:19
5	«Олександрія» (Олександрія)	22	8	10	4	34:28
6	«Кривбас» (Кривий Ріг)	23	9	4	10	21:27
7	«Ворскла» (Полтава)	23	8	6	9	28:31
8	«Колос» (Ковалівка)	23	8	6	8	20:24
9	«Інгuleць» (Петрове)	23	7	5	11	20:26
10	«Металіст 1925» (Харків)	23	5	11	7	20:35
11	«Верес» (Рівне)	23	6	6	11	30:36
12	«Чорноморець» (Одеса)	23	5	8	10	23:32
13	«Минай» (Минай)	23	5	8	10	17:27
14	«Рух» (Львів)	23	4	8	11	23:35
15	«Металіст» (Харків)	23	4	7	12	25:39
16	«Львів» (Львів)	23	3	4	16	18:42

«Верес» усім складом ходив у церкву і ставив Богові свічку за таку очікувану перемогу.

Тільки факт

Бразильська футбольна команда «Бател» із третього дивізіону штату Парана змінила назву на ФК «Маріуполь» і виступатиме у кольорах, формі та під емблемою азовського колективу, який намагалися знищити російські окупанти. Штаб-квартира клубу знаходиться у Гуарапуаві, у регіоні Прудентополіс, який відомий найбільшою українською громадою в Латинській Америці. Близько 75% із 52 тисяч місцевих жителів мають українське коріння.

Нехай смакує!

«Борщик свіжий зварять з мене – не червоний, а зелений!»

Проте згодиться щавель (а саме про нього йдеться у дитячій загадці) не лише для приготування першої страви. Мало кому відомо, а комусь, напевно, і не віриться, що ці кислі листочки мають широкий спектр використання у кулінарії – від салатів, омлетів, випічки аж до компоту й киселю

САЛАТ З ОГІРКОМ ТА ЯЙЦЯМИ

Інгредієнти: 2–3 варені картоплини, пучок зеленої цибулі, жменя щавлю, 3 яйця, 2 свіжі огірки, зелень, 2 ч. л. діжонської гірчиці, 2 ст. л. олії, перець, сіль.

Приготування: Щавель, цибулю та зелень переберіть, помийте і дрібно посічіть, додайте нарізані кубиками варені картоплю і яйця. Огірки покрайте напівкружальцями і також всипте до решти інгредієнтів. Для заправки змішайте олію, гірчицю (кількість її регулюйте на власний смак), сіль і перець. Дайте готовому салату трохи настоятися.

САЛАТ ЗІ ЩАВЛЮ З РЕДИСКОЮ І ЯБЛУКАМИ

Інгредієнти: пучок щавлю, 8–10 редисок, 2–3 зубки часнику, 2 яблука, зелена цибуля, сметана для заправки, сіль.

Приготування. Перебрані і помиті щавель та зелену цибулю дрібно посічіть. Яблука краще стерти на тертці – так буде смачніше. Редиску поріжте тонкими кружальцями. Часник потовчіть у ступці або пропустіть через прес. Посоліть салат, заправте сметаною і перемішайте.

ОМЛЕТ ІЗ КИСЛИНКОЮ

Інгредієнти: 4 яйця, пучок щавлю, 150 г домашнього сиру, 4 ст. л. оливкової олії, 60 г вершкового масла, сіль та чорний перець – за смаком.

Приготування. Зелень подрібнюємо. Збиваємо яйця, перчимо, солимо і перемішуємо з нашаткованим щавлем. Розігріваємо на сковороді масло та олію, і вливаємо в неї суміш листя зі збитими яйцями, додаємо половину сиру і перемішуємо. Коли маса почне спікатися, нарізаємо скибочками сир, що залишився, і викладаємо поверх страви. Поливаємо омлет зі щавлем розтопленим маслом і ставимо в розігріту духовку на 3–5 хвилин.

ЩАВЛЕВИЙ ПИРІГ

Інгредієнти: 500 г щавлю, 1 кг дріжджового тіста, по 2 ст. л. цукру і солодкого чаю, по 1 ст. л. олії і крохмалю картопляного.

Приготування. Така випічка зі щавлем виходить дуже соковитою, кисло-солодкою. Тісто можна придбати в магазині або ж приготувати вдома за улюбленим перевіреним рецептом. Розділити його навпіл, розкачати одну частину за формою для запікання, змастити форму олією, викласти тісто, на нього – дрібно нарізаний щавель, перемішаний із крохмалем і цукром. Розкачати в пласт другу частину тіста, накрити пиріг, дати йому підійти в теплі, помазати солодким міцним чаєм, запікати в розігрітій до 200 градусів духовці 40 хвилин. Начинка пирога виходить солодкою і дуже ароматною.

До ХХ століття щавель на наших теренах вважався бур'яном і для харчових цілей не використовувався.

ЩАВЕЛЬ НА ЗИМУ

Інгредієнти: щавель, 1 л води.
Приготування. 4-літрову кастрюлю помитого і дрібно нарізаного щавлю залити водою, довести до кипіння, варити на середньому вогні до зміни кольору, розкласти у стерильні банки і закатати.

ЗАПРАВКА З ЧАСНИКОВИМИ СТІЛКАМИ

Інгредієнти: 800 г щавлю, 100 г стрілок часнику, 50 г петрушки та кропу, 1 ст. л. солі, 1 скл. води.

Приготування. Якщо вам до вподоби ароматний зелений борщ, подбайте про таку заготовку, щойно зимовий часник випустить стрілки. Посічену зелень висипаємо в кастрюлю, додаємо сіль і воду, доводимо до кипіння, варимо 10 хвилин, розкладаємо у стерильні банки, закатуємо і перевертаємо.

ЗАМОРОЖЕНИЙ ЩАВЕЛЬ

Інгредієнти: щавель.
Приготування. Щавель чудово зберігає свої смакові якості, а споживати його і зимової пори дуже важливо. Правильне заморожування дає змогу зберегти всі вітаміни й мікроелементи і не потребує багато часу та зусиль. Листя добре промити кілька разів і ретельно перебрати. За бажанням можна відтяти хвостики, проте їх можна також подрібнити і використати, якщо любите кисліші страви. Щавель просушити на рушничку, нарізати якомога дрібніше, укласти щільно в пакети разовими порціями і, витискаючи повітря, закрити чи зав'язати торбинки. А щоб не переплутати взимку заморожену зелень, бажано наклеїти стікер із зазначенням назви продукту і дати. Можна помістити нарізаний щавель і в силіконові чи пластикові контейнери, а коли добре замерзне, вийняти з форм і загорнути в харчову плівку чи звичайні торбинки – такі брикети економлять місце в морозильній камері. Коли варитимете борщ, брикет можна, не розморозжуючи, класти в кастрюлю.

ЩАВЛЕВИЙ СОУС

Інгредієнти: пучок щавлю, 4 ст. л. жирної сметани, 1 ч. л. борошна, 1 ч. л. цукру, 30 г вершкового масла, сіль та чорний мелений перець – за смаком.

Приготування. Таке доповнення чудово смакуватиме до гарячих м'ясних і рибних страв. Листя перебрати, помити і дрібно порізати. Злегка обсмажити пшеничне борошно на маслі і додати до нього щавель, цукор із сіллю й перцем, заправити сметаною, перемішати і довести до кипіння. ■

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-ноva» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.
E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ		
Заступник головного редактора БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	Освітні і культури КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	Економіки ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	Реклами ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Відповідальний секретар ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	Інформації КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	Приватних оголошень ТИМОЩУК Руслана Борисівна 28-39-32
Літературні редактори МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олеся Андріївна 78-38-94	Відділ інтернет-новин КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	Листів і зв'язків із читачами ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305293003026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (для ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для ЧИТАЧІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).
Регістраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 589.

Завтра зустрінемо разом!

«Я це напропорочила у 1986 році, коли почали з В'ячеславом Судимою співати стрілецькі й повстанські пісні і нас питали – чи не страшно?..»

Закінчення. Початок на с. 1

3. Я вважаю, що місце пісні під час війни... Безперечно, пріоритетне! На початку повномасштабного вторгнення хотілося, правда, не співати, а, даруйте, вити... Напевно, на той момент і голос пропав, бо не знала, куди кинутися. Але, на щастя, все швидко змінилося, коли зуміли зібратися, взялися за волонтерство. Зворушило й дуже допомогло відчуття гордості з того, що весь світ дивувався у перші дні (й тепер, звичайно) подвигу наших ЗСУ. Пісня – це наш бойовий дух. Наша пісня безпечна для ворога. Вона очищає не лише тіло, а й душу. Дає їй змогу піднятися у небеса і випросити здоров'я, щастя, зцілення не лише для себе, а й для Вітчизни. Вона потужна своєю енергетикою, тому й наводить жах на ворогів. Недарма козаки, йдучи в бій, завжди співали. Співали і махновці, гімназисти під Крутами, петлюрівці під Базаром, зокрема й в останню свою мить...

А сьогодні як ніколи ми повинні бути пильні – заберуть пісню клятї російські орки – потім мову, а тоді ще душу,... задля цього вони і нищать нас. Тому співаймо «На повні груди! Співаємо і в горі, і в радості! Бо ми – українці! Нехай бояться!».

4. Нинішні події для моєї родини десь пере-гукуються з тим, що було під час Другої світової війни... Цей перегук стосується вимушених переселенців, які нині втікають зі Сходу і Півдня України. Мій батько теж був таким: пережив операцію «Вісла». Тоді його сім'ю, як і багато інших, жорстоко гнали з обжитих земель, позбавляли усього, що вони мали... Спочатку сім'я мого тата опинилася на Херсонщині, а потім переїхала ближче до малої батьківщини – сюди, на Волинь. (У 1944 році йому було десять літ, і йому доручили важливу місію – носити й берегти ручну швейну машинку: мама шила й так економили на одязі.) Там, у Польщі, у них лишилися гектари землі... Оце я можу співставити: як важко доводиться тим українцям, які кидають усе нажите роками, поколіннями!

5. Російськомовні пісні... Я співала їх, коли ще навчалася у школі і в музичлищі. «Ленін всегди с тобой...». У такій країні ми жили. Коли прийшла працювати в Будинок культури Луцького району, то у програмі, на щастя, була лише одна пісня чужою мовою. А далі я забулася, що то таке: з 1986 року почали співати й пропагувати з В'ячеславом Судимою в дуєті «Душа Волині» стрілецьку й повстанську пісню. Хоча тоді нам казали, що це має бути страшно, що як ми не боїмося. А я відказувала: «Ми ще й диск випустимо!»... Бачте, напропорочила! Хоча в часи Партії регіонів

Від долі не втечеш. Іншого шляху не бачу: мій супутник, друг і порадник в горі й радості – пісня.

нас за пісні УПА теж рідко на сцену пускали. У своєму ж репертуарі я торкнулася нашого волинського фольклору, автентики – пісні-розради, яку хочеться виконувати для душі.

6. Культура у воєнний час... Це без перебільшень зброя у всіх значеннях. Наприклад, у перші місяці минулого року, коли плели сітки для воїнів, то також переробляли всі атрибути зі сцени: у нас були сітки для дитячих музиклів (гарно розтягувалися), то ми їх переплітали й співали, бо так веселіше. Правда, тільки заведеш – а тут «тривога»... Це ми збирали пляшки хлопцям на коктейлі Молотова. І така енергія допомагала нам впоратися з усім тим. А згодом взялися за арттерапевтичні центри для дітей, які були вимушеними переселенцями. Ми проводили «майстерки»: ліпили, щось складали, малювали... І коли та дитина ліпить все в жовто-блакитних тонах і на чорному тлі й при цьому ділиться важкими спогадами, а в очах у неї – закам'янілість, то це говорило за себе. Ми мусили їх відволікати: малювали квіточки, пісні стали вивчати, в ігри грали... І при цьому опановували українську мову!

7. Заняття з дітьми зі студії «Зернятко» відрізняється від довоєнного... Тим, що ми працюємо із сьогодишньою тематикою, виступаємо на вулицях і збираємо кошти для ЗСУ. Створили дуже багато цікавих вокальних композицій, наприклад, «Ми з України» – за мотивами «Kalush Orchestra» (гурт – переможець Євробачення-2022 – Ред.). Ми виходили співати в центр міста, на вулицю Леся Українки – діти дуже цього хотіли й пишалися, що вони теж допомагають.

8. Я з насолодою займаюся... В'язанням. Плету шапочки для своїх онучки, яка народилася уже під час війни й має уже 1 рік, й онука. Хай не вистачає часу, але для цього є «колискова» вечірня й нічна пора.

Алла Опейда та В'ячеслав Судима у дуєті «Душа Волині» радують свого слухача майже 40 років!

9. Якби я могла щось змінити у своєму житті, то... Навіть не знаю, куди б я могла скрутити... Від долі не втечеш. Іншого шляху не бачу: мій супутник, друг і порадник в горі й радості – пісня. Правда, як мріяла про сцену, то не думала, що потраплю в культуру. Тепер я – державна артистка. Виявляється, не всі артисти – в шоу-бізнесі. Ми робимо ту справу, яку потрібно.

10. Ставлення до української культури після війни... Не знаю, чи переоцінить переважна більшість українців її силу. Хоча дуже хочу вірити, що так станеться. У 2016 році ми з В'ячеславом Судимою і Василем Чепелюком виступали з концертом у Волновасі на Донеччині – то люди підходили й питали, чому ми не приїздили раніше? Казали, що у них співали Ірина Білик, Ані Лорак, однак лише російською. А на площі у них тоді стояв Ленін у вишиванці й шароварах... 2016 рік! Виявляється, вони могли й хотіли слухати ту ж повстанську пісню! Нам потрібні такі повсякденні мости з піснюю, а головне – з мовою. І то кулаком по столу!

11. У мене була можливість виїхати за кордон... Коли була молодію, то пропонували виїхати в Краснодарський край росії й співати в Кубанському хорі. Там же було чимало переселенців, і вони виконували українські народні пісні. Приїздили до нас, до світлої пам'яті Бориса Ревенка у кіностудію «Волинь», і Борис Павлович мені це прохання передавав, казав, що там буду мати все. Це були 1990-ті роки. Але як я мала їхати туди? Хто я там? Чужа... Родина тут. А тоді саме вийшла заміж, народила донечку, невдовзі ще одну... Час показав, що відмовилася я не дарма... А торік теж було таке, що вже сиділи на валізах, хвилювалася за вагітну доню і за іншу з дітям... Але врешті моя внучка народилася тут: «тривога» – і моя дитина хапає свою дитинку й сідає в куток поміж стін, щоб не спустатися в льох, – і отак переживаємо.

12. Місце Бога у моєму житті... Я віруюча людина, передаю це своїм дітям, передаю і наші традиції, навіть своїм студійцям. Привчаю шанувати своє, свою пісню. Думаю, той, хто співає рідною мовою, не здатний ні на яку підлість, ані на зраду. Якщо в дитині живе оте національне зерно, то з віком його вже ніяк не викориниш – воно тільки міцніє.

13. Мене проймає до сліз... Коли везуть наших воїнів на щиті. Чому?! За що?! Є й «добрі» слюзи, зворушення, – від думок про наше майбутнє. Воно має бути справжнім: діти, наше молоде покоління, зростають у таких умовах, що не патріотами вони бути не можуть! Школярі, дошкільнята, ненароджені – це будуть справжні українці, господарі на своїй землі! Як вони підростуть – так очікую і мрію – наша Україна стане такою, якою вона мала бути давно.

Записала Оксана КОВАЛЕНКО. ■

Золоті слова

Фото із сайту armyinform.com.ua.

Ми воїни. Не ледарі. Не лежні. І наше діло праведне й святе. Бо хто за що, а ми за незалежність. Отож нам так і важко через те.

(Ліна КОСТЕНКО, геніальна українська поетеса).

2023 ТРАВЕНЬ

8

Понеділок

День пам'яті та примирення. Міжнародний день Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

1939 1945

☀️ схід – —, захід – 06:51. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день. ☀️ схід – 05:41, захід – 20:49. Тривалість дня – 15:08. Тривалість ночі – 08:52.

Йосип, Марко, Сильвестр, Тамара, Ярослав, Хома, Ніка.

ПАМ'ЯТАЄМО ПЕРЕМАГАЄМО

9

Вівторок

«Фашисти майбутнього називатимуть себе антифашистами»

(Цю фразу, яка дуже актуальна через вісім десятиліть, приписують і британському прем'єру Вінстону Черчиллю (1874 – 1965), і колишньому губернатору Луїзіани (США) Г'юї Пірсу Лонгу (1893 – 1935)).

☀️ схід – 00:49, захід – 07:42. Спадаючий опуклий місяць. 19-й день. ☀️ схід – 05:39, захід – 20:51. Тривалість дня – 15:12. Тривалість ночі – 08:48.

Андрій, Анатолій, Василь, Іван, Степан, Глафіра, Нестор, Оникій.

10

Середа

День Землі.

☀️ схід – 01:51, захід – 08:50. Спадаючий опуклий місяць. 20-й день. ☀️ схід – 05:38, захід – 20:53. Тривалість дня – 15:15. Тривалість ночі – 08:45.

Георгій, Іван, Егор, Семен, Степан, Стефан, Серафим, Симеон, Юрій.

11

Четвер

11 травня 1928 року у Нью-Йорку (США) розпочата перша у світі регулярна трансляція телепередач. Українці про таке тоді навіть не уявляли...

☀️ схід – 02:36, захід – 10:12. Спадаючий опуклий місяць. 21-й день. ☀️ схід – 05:36, захід – 20:54. Тривалість дня – 15:18. Тривалість ночі – 08:42.

Віталій, Кирило, Максим, Зенон, Киріак, Овсій.

12

П'ятниця

Всесвітній день медичних сестер. Міжнародний день запобігання синдрому хронічної втоми.

☀️ схід – 03:08, захід – 11:40. Остання чверть. 22-й день. ☀️ схід – 05:35, захід – 20:56. Тривалість дня – 15:21. Тривалість ночі – 08:39.

Артем, Арсен, Богдан, Василь, Іван, Демид, Діодор, Родіон, Філімон, Федір, Фока.

13

Субота

Всесвітній день мігруючих птахів.

☀️ схід – 03:30, захід – 13:07. Спадаючий півмісяць. 23-й день. ☀️ схід – 05:33, захід – 20:57. Тривалість дня – 15:24. Тривалість ночі – 08:36.

Василь, Гнат, Максим, Микита, Яків, Єремія, Донат, Климент, Охрім, Ярема.

14

Неділя

День матері в Україні.

☀️ схід – 03:47, захід – 14:31. Спадаючий півмісяць. 24-й день. ☀️ схід – 05:32, захід – 20:59. Тривалість дня – 15:27. Тривалість ночі – 08:33.

Гнат, Герасим, Марко, Макар, Тамара, Акакій, Пафнутій, Ярема.

УВАГА: У ТРАВНІ СИЛЬНО «ШТОРМИТИМЕ»

Потужна магнітна буря триватиме аж 8 днів поспіль

Люди можуть відчувати головний біль, знижений чи підвищений тиск, запаморочення, нудоту, біль у серці та очак, слабкість та безсоння.

МАГНІТНІ БУРІ У ТРАВНІ:

Сильні: 11–17, 28. Середні: 20–25.

Бережіть своє здоров'я і здоров'я близьких! Майте при собі необхідні ліки від тиску і серця.

Розкажіть сусіду!

Коваль тримає щипцями розпечену підкову. – Боже, яка вона гаряча! – вигукую селянин. – Та ні! – каже коваль. – Дайте сотню, то я її язиком оближу. – Та годі вам! Пошкодуйте свого язика! Але, передчуваючи незвичай-

не видовище, таки простягає сотню. Коваль облизує сотню і кладе її собі до кишені.

«Боже, яка вона гаряча!»

Місячний і сонячний календар слави Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».